

DELO

Alpina d.d. Poština plačana pri pošti 4226 Žiri
4226 Žiri

ZAJEC ALFONZ

LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

Iz vsebine:

14. seja skupščine delničarjev in
prva seja novega nadzornega sveta

Pravna služba se predstavlja

Stian Eckhoff sodeluje
pri razvoju tekaške obutve

Drugi športni dan Alpine

Modne smernice za
prihajajočo jesen in zimo

Obrnimo nov list

Predsednik uprave Matjaž Lenassi

V preteklih mesecih je Alpino zaznamovalo dogajanje povezano s spremembami v lastništvu. Od konca avgusta je znano, da je Infond holding 2 iz Maribora postal novi večinski lastnik podjetja. Novi lastnik ima jasno začrtane cilje o prihodnjem poslovanju in razvoju Alpine. Od njih ne bo odstopil, od nas, zaposlenih, pa bo zahteval, da jih uresničimo.

Poleg novih lastnikov ima Alpina tudi nov nadzorni svet in novo upravo. Prepričan sem, da se bomo vsi skupaj, nadzorniki in vodstvo, trudili po najboljših močeh, da upravičimo zaupanje lastnikov in vodimo podjetje po začrtani poti. Motiva in novega zagona ne manjka.

Ozirajoč se na zgodovino podjetja menim, da je novi večinski lastnik in nova nežirovsko obarvana uprava precejšnja sprememba za podjetje. Hkrati je to priložnost, da obrnemo nov list v življenju podjetja in se potrudimo za njegovo svetlo prihodnost. Sedaj je ta list prazen. Kaj se bo nanj zapisalo, pa je odvisno le od nas, zaposlenih. Prepričan sem, da si vsi želimo, da bi se o nas pisale le dobre zgodbe in da smo se za to pripravljene skupaj potruditi. Čaka nas veliko dela, da bomo dokazali upravičenost naložbe v podjetje in naše delovanje. Znani so polletni rezultati, ki niso spodbudni, zato bo potrebno hitro zavihati rokave in doseči zastavljene cilje. Izgovorov

ni več. Osredotočiti se moramo na poslovanje in poti, kako do zaključka leta doseči načrte. Potrudimo se skupaj, dokažimo da zmoremo, da znamo. Imamo tradicijo, vrsto dobrih izdelkov, blagovnih znamk in ljudi, ki jim inovativnost in želja po odkrivanju novega ni tuja. Sodimo med bolj inovativna slovenska podjetja in prav to je eden pomembnejših dejavnikov, ki jih moramo izkoristiti v svoj prid.

Poslovno okolje se stalno spreminja in tako je podjetje v boju za ohranitev svojega konkurenčnega položaja prisiljeno prilagajati svojo organizacijsko strukturo potrebam trga. Da bomo lažje izpolnili zastavljene načrte, bodo v bližnji prihodnosti potrebne spremembe v organizaciji tudi pri nas. Poudarek bo predvsem na združevanju funkcij (služb) in odgovornosti vodij. Prepričan sem, da bodo organizacijske spremembe prinesle večjo odzivnost na potrebe in zahteve naših kupcev ter tako posredno prispevale k boljšim poslovnim rezultatom.

Poleg reorganizacije podjetja bomo prav kmalu v delovne procese začeli uvajati nove delovne postopke in projekte. Vse to v cilju učinkovitejšega, kakovostnejšega in produktivnejšega opravljanja delovnih nalog. Vsak od nas ima na delovnem mestu jasno opredeljene pristojnosti in odgovornosti. Pomembno je, da se na delovnem mestu obnašamo tako, kot bi sami bili lastnik tega delovnega mesta. Torej, kot da je naše delovno mesto majhno podjetje, ki mora preživeti v konkurenčnem boju. Če se ne držimo zastavljenih ciljev, če svojih nalog ne opravljamo kakovostno in v določenem času, to malo podjetje ne more preživeti. In če ne preživi malo podjetje, tudi veliko podjetje, kot je Alpina, na daljši rok nima prihodnosti. Da se to ne bi zgodilo nam, bomo dvigu samoodgovornosti na delovnem mestu, kakovosti opravljenega dela ter inovativnosti v prihodnje posvetili veliko več pozornosti.

Mednarodno podjetje, kot je Alpina, ima kljub rastoči konkurenci blagovnih znamk in cenejši obutvi z Daljnega vzhoda, še ogromno potenciala in priložnosti za rast in razvoj. Ne ustrašimo se sprememb in izzivov, ki jih prinaša prihodnost. Pogumno stopimo naprej in jo aktivno soustvarjamo. Vsaka pot je sestavljena iz mnogo korakov in vedno se začne s prvim, ki je najpomembnejši. Naš prvi korak je doseči dober rezultat letos, kar bo podlaga za vse nadaljnje korake. Prepričan sem, da bomo na ta način dosegli zastavljene cilje in tako še dolgo hodili skupaj.

*Predsednik uprave
Matjaž Lenassi*

KAZALO	str.
14. seja skupščine delničarjev	4
Alpina ima nov nadzorni svet	4
Predsednik uprave in generalni direktor Matjaž Lenassi	5
Alpina že drugič prejela zlato priznanje za naj inovacijo gorenjske regije za leto 2005	5
Pravna služba med drugim skrbi tudi za pripravo pogodb, splošnih aktov in pravnih mnenj	6
Na modnem sejmu v Italiji v novi preobleki	8
Obisk sejma ISPO v Münchnu in sejma Outdoor v Friedrichshafnu	9
Stian Eckhoff bo odslej sodeloval tudi pri razvoju tekaške obutve	10
Prvič smo predstavili novi kolekciji tekaške in smučarske obutve	10
S tehnološkim centrom IRCUO do učinkovitejšega razvoja	11
Drugi športni dan Alpine	12
Znani zmagovalci na internem natečaju za dopustfotko 2006 in dopuststrip 2006	13
Modne smernice in Alpinina kolekcija za jesen in zimo 2006/07	14
Izbor obutve maloprodajne mreže za naslednje leto	16
Prenovljena prodajalna v Zagrebu	17
Odprte prodajalne v centru Merkur Otoka v Sarajevu	17
Odpri smo industrijsko prodajalno na Jesenicah	17
Delavke meseca	18
Kadrovske novice	22
V slovo	23
Kaj vse se dogaja	24
Krajevne novice	25
Utrinki s športnega dneva Alpine	28

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d., Žiri.

Tanja Rojc Kronegger, glavna urednica
in Neža Kopač, odgovorna urednica.

Fotografije: Tanja Rojc Kronegger,
Jožica Kacin in Klemen Možina

Naklada: 1.900 izvodov

Priprava za tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

Spremembe pletejo nove zgodbe

Naj nadaljujem misel iz prejšnje številke. Se je še spomnite? Zgodbe o manjkajočem koščku. Vsakdo si jo lahko predstavlja in jo razume na svoj način. Prav tako menim, da se njen pomen spreminja, glede na trenutek ali obdobje, v katerem se najdemo v življenju. Včasih nam je nekaj pomembnejše in dajemo temu prednost. Bolj smo pozorni na vse dogodke in vse spremembe, ki so povezane s tem. Vse se vrti le okoli teh misli. Srečamo se tudi z občutkom strahu, ki se poraja v nas. Še iz otroštva se spominim: »Strah je votel, okoli ga pa nič ni.« Takrat me je pomiril, ko so me prestrašile črne pošasti pod mojo posteljo. Pomiril me je, da za zaveso ne stanuje črni škrt, ampak le senca ulične svetilke. Če se dotaknem omenjenega reka, se sprašujem, kaj pravzaprav je strah? Strah je nekaj, kar ne znamo točno ubesediti, kar ne znamo in ne moremo prijeti. Je velika gmota zavozlanih niti. Kot volneni klobčič, s katerim se je igrala razposajena mačka in zamešala vse štrene. Njihovi konci se med seboj ne razlikujejo in nimajo začetka ter konca. Tako ne vemo, kje bi začeli razporejati zavozlane niti. Ko to gmoto razstavimo na manjše koščke, dobijo svojo vsebino, za katero lahko poiščemo rešitve. Nato najdemo poti, da zvijemo nove klobčiče brez strahu. Tudi mene prestraši, ko se mi v življenju zgodi nekaj novega oziroma pričakujem spremembe. Vsekakor potrebujem čas, da imenujem in razpoznam vse te koščke, da poiščem njihov začetek. A ko jih definiram, toliko lažje stopim naprej in iščem najboljšo rešitev in pot na potovanju skozi čas in v prihodnost.

Naj se vrnem nazaj v sedanost in bližnjo preteklost, iz katere smo ujeli nekaj utrinkov v tej številki internega časopisa. Kljub poletju, času dopustov, se je zgodilo veliko. Konec avgusta smo imeli sejo skupščine, dobili smo nov nadzorni svet ter novega predsednika uprave. Pogovarjali smo se s sodelavkami v pravni službi, ki so nam podrobneje opisale svoje delo. Obiskali smo mednarodne sejme, kjer smo uspešno predstavili modno in športno obutev. Stian Eckhoff, uspešen norveški biatlonec, bo z nami sodeloval pri razvoju tekaške obutve. Že drugo leto zapovrstjo smo prejeli priznanje za naj inovacijo gorenjske regije. Zaključili smo interni natečaj za dopustfotko in dopuststrip ter izbrali zmagovalce. Prvo soboto v septembru pa smo preživeli skupaj na drugem športnem dnevu Alpine. Na naslednjih straneh lahko preberete vse te zgodbe in še kakšna se bo našla vmes.

Sprejmimo svoje zgodbe kot prijetne spremembe, ki nam popestrijo vsakdanjik. Izkoristimo jih kot smernice za prihodnost, da se iz njih učimo, ali le, da se jih z veseljem spominjamo. Prav tako vsebujejo ideje, ki spodbudijo male sive celice, da razporedijo snov v naših možganih, jo obdelajo in uporabijo v prihodnosti. Da povežejo prave niti med seboj in spletejo zgodbo. Sprejmimo jih z odprtimi rokami, da lahko krojimo svojo pot naprej. Sestavimo iz njih mozaik življenja.

Tanja Rojc Kronegger

14. seja skupščine delničarjev

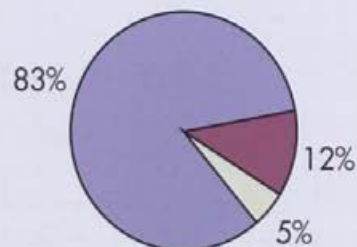

Mag. Andraž Kopač, Kristijan Kontarščak, predsednik skupščine in Marjana Tičar Bešter, notarka.

V četrtek, 31. avgusta, je bilo v Alpini, d.d., Žiri 14. redno zasedanje skupščine delničarjev, kjer so podelili razrešnico upravi in nadzornemu svetu za delo v lanskem letu. Bilančni dobiček ostane nerazporejen. Sprejeli so še sklep o spremembi statuta družbe ter izvolili štiri nove člane nadzornega sveta. Delničarji, prisotni na skupščini, so predstavljali več kot 94 odstotkov vseh delnic z glasovalno pravico.

Skupščina je podelila razrešnico upravi in nadzornemu svetu za delo v letu 2005. Na predlog uprave je sprejela sklep, da bilančni dobiček v višini 505.090.876,69 SIT ostane do nadaljnjega nerazporejen, kar je v skladu s poslovno strategijo družbe, ki temelji na razvojni usmeritvi in krepitvi finančnega položaja. Skupščina je sprejela tudi spremembe statuta družbe, ki se nanašajo na pretvorbo nominalnih delnic v kosovne del-

Lastniška struktura Alpine, d.d., Žiri na dan 31. avgust 2006

■ Infond Holding 2, d. d.
■ lastne delnice
□ ostali delničarji

nice in preračun osnovnega kapitala v evre. Pomembnejša vsebinska sprememba se nanaša na spremembo določb o upravi družbe. Po novem bo uprava imela največ tri člane. To bo omogočilo fleksibilnejšo možnost imenovanja uprave glede na dejanske potrebe upravljanja družbe. Na skupščini so bili sprejeti vsi sklepi.

Skupščina je izvolila tudi štiri nove člane nadzornega sveta.

Marina Tušek

Alpina ima nov nadzorni svet

Z leve: Milan Sovinc, Matjaž Lenassi, predsednik uprave, Savina Golob, predsednica nadzornega sveta, Tamara Pavlin, Peter Trček in Boris Pipan po prvi seji nadzornega sveta.

Alpina, d.d., Žiri ima od 31. avgusta nov nadzorni svet. Predsednica nadzornega sveta je Savina Golob, članica uprave v družbi Infond Holding, finančna družba, d.d., Maribor. Predstavniki kapitala so še Boris Pipan, član uprave v družbi Moja naložba d.d., Maribor; Matej Golob Matzele, glavni direktor v družbi Poteza Naložbe d.o.o., Ljubljana in Tamara Pavlin, odvetnica v odvetniški pisarni Pavlin v Ljubljani. Milan Sovinc in Peter Trček kot predstavnika delavcev ostaneta člana nadzornega sveta do izteka svojega mandata.

T.R.K.

Predsednik uprave in generalni direktor Matjaž Lenassi

Nadzorni svet je 31. avgusta 2006 na svoji prvi seji za predsednika uprave in generalnega direktorja Alpine soglasno imenoval Matjaža Lenassija. Novi predsednik uprave in generalni direktor je funkcijo nastopil v petek, 1. septembra 2006 in na tem mestu nasledil dosedanjega predsednika uprave mag. Andraža Kopača.

Matjaž Lenassi je bil zadnjih šest let direktor podjetja BSH Hišni aparati iz Nazarij (hčerinsko podjetje Bosch and Siemens Home Appliances Group). Kot eden redkih tujcev je bil prisoten v Münchenski upravi družbe. V njegovem obdobju vodenja podjetja v Nazarijih so uspeli prenesti proizvodnjo nekaterih izdelkov s Kitajske v Nazarije. Sicer pa se je podjetje BSH Hišni aparati v zadnjih šestih letih, odkar ga vodi, prebilo med 50 najuspešnejših v Sloveniji in velja za eno najuspešnejših v celotnem nemškem koncernu. Preden je nastopil mesto direktorja podjetja BSH Hišni aparati, je za podjetje Elmaline, d.o.o. v Ukrajini ustanovil in zagnal podjetje. Še pred tem je bil tudi direktor podjetja Inini, d.d., ki se ukvarja z usnjeno galanterijo in podjetja Elma, d.d., ki proizvaja male gospodinjske aparate.

Lani je v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma prejel nagrado Gospodarske zbornice Slovenije za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke.

T.R.K. Matjaž Lenassi, predsednik uprave

Alpina že drugič prejela zlato priznanje za naj inovacijo gorenjske regije za leto 2005

Inovacije postajajo svetovna gonilna sila gospodarske rasti in konkurenčnosti. Velik delež gorenjskega gospodarstva še vedno predstavljajo tradicionalne industrijske dejavnosti. Na podelitvi priznanj najboljšim ino-

vacijam v gorenjski regiji za leto 2005 se je izkazalo, da imamo Gorenjci veliko znanja in sposobnosti za razvoj vrhunskih proizvodov in storitev za globalni trg. Območna gospodarska zbornica za Gorenjsko je

14. junija na svečani podelitvi priznanj podelila eno bronasto, osem srebrnih in osem zlatih priznanj. Podelila sta jih predsednik upravnega odbora Območne zbornice za Gorenjsko Miro Pinterič in predsednica Komisije za inovacije pri Območni zbornici za Gorenjsko Ivana Komic. Po lanskoletnem zlatega priznanja za smučarski čevlji Be3, je Alpina letos ponovno prejela zlato priznanje. Tokrat je bil opazen naš smučarski čevlji za tek na smučeh TCS (Titanium Carbon Skate). Priznanje sta dobila tudi avtorja inovacije Oton Žakelj in Jure Miklavc. Komisijo sta prepričali dve inovativni rešitvi: povsem nov način učvrščevanja pete Posifit, ki omogoča natančno mikroregulacijo in s tem športniku popolnoma prilagojen sistem fiksiranja pete, ter uporaba kombinacije karbonsko-titanskih vlaken pri doseganju stranske stabilnosti čevlja, kar je nadomestilo za dosedanje plastične stranske konstrukcije.

Nagrajenci na podelitvi zlatega priznanja za naj inovacijo gorenjske regije. Za Alpino je priznanje prejel mag. Martin Kopač (prvi z desne), priznanje sta kot inovatorja prijavljenega čevlja TCS prejela Oton Žakelj in Jure Miklavc.

Marina Tušek

Pravna služba med drugim skrbi tudi za pripravo pogodb, splošnih aktov in pravnih mnenj

»Naše delo zahteva tako poznavanje predpisov kot tudi kreativnost in sposobnost, da za kompromisne rešitve poiščemo pravno osnovo,« meni Mojca Gantar, vodja pravne službe.

V pravni službi so zaposlene Mojca Gantar, vodja pravne službe, Marina Tušek, pravna referentka in Danila Vehar, korespondentka. Vse tri že dolga leta delajo v Alpini. Vsaka skrbi za svoje področje. Tako Mojca Gantar in Marina Tušek opravljata dela in naloge s področja pravnih zadev družbe, Danila Vehar pa se ukvarja predvsem s kadrovsko in splošno problematiko.

Pravo je skupek družbenih norm, ki na obvezen način urejajo temeljna družbena razmerja. Je poseben družbeni življenjski red, ki je zagotovljen in zavarovan z državnimi predpisi in institucija-

Mojca Gantar, vodja pravne službe

mi. V vsaki družbi pa ima svojo pojavno obliko. Ta definicija prava je zapisana v učbeniku gospodarskega prava. Pravna služba v Alpini deluje na različnih področjih prava, s katerimi se srečuje družba kot stranka ali kot

udeleženec. Delovno področje obsega predvsem gospodarsko pravo, pravo industrijske lastnine, obligacijsko, statusno, delovno, mednarodno, v izjemnih primerih tudi kazensko pravo. Delovnih nalog v pravni službi ni možno natančno razmejiti, saj se zaradi narave dela prekrivajo tudi delovna področja. Delo med drugim obsega sestavljanje vlog, zastopanje in predstavljanje družbe v postopkih pred sodišči, upravnimi in drugimi organi kot tudi institucijami, sodelovanje in pomoč pri sestavljanju in pregledu vseh vrst pogodb, pravnih in splošnih aktov kot tudi kolektivnih pogodb, pripravo gradiv za organe družbe ter opravljanje strokovnih del, kot so sklici sej, zapisniki za organe družbe in komisije.

»Najprej je potrebno urediti status Alpine kot pravne osebe,« pravi Mojca Gantar, vodja pravne službe, ki je v Alpini že enaindvajset let. Pravna oseba mora biti vpisana v sodni register, saj s tem pridobi svoj legitimni obstoj. Za svoje delovanje potrebuje organe, kot so: skupščina, nadzorni svet in uprava. V pravni službi tako poskrbijo za registracijo organov Alpine ter jim nudijo stalno strokovno podporo. Sem sodijo priprave mnenj in razlag kot tudi pomoč in svetovanje. Pripravljajo gradiva za seje ter seje tudi organizirajo. Delo Mojce Gantar je predvsem priprava vseh vrst pogodb, ki zavezujejo družbo v svojem delovanju. Ureja zemljiškoknjižne in statusne zadeve ter zastopa Alpino pred sodiščem. Pripravlja pravil-

nike, pogodbe in druge splošne akte ter gradiva za skupščino, nadzorni svet ter upravo. Obrazložila nam je, da je potrebno nenehno spremljati zakonodajo, ki se v zadnjih letih pogosto spreminja in ji tudi sodna praksa včasih ne more slediti. »Tako pri-

Marina Tušek

demo do primerov, ko so zakonska določila nejasna ali nedorečena, zato je včasih težko najti ustrezno rešitev, ki bi v primeru spora vzdržala na sodišču,« meni Mojca Gantar.

Pravna služba sodeluje z vsemi službami v Alpini, ko potrebujejo strokovno podporo pri različnih mnenjih, razlagah ali svetovanju. Tako so sodelavke iz pravne službe zadolžene za pregled, sestavljanje ali pomoč pri sestavljanju vseh vrst pogodb, naj si bodo prodajne domače ali mednarodne pogodbe, razni nakupi, partnerska sodelovanja ali pogodbe za nakup nepremičnin. »Dela

nikoli ne zmanjka, saj vsak dan pride kaj novega, kar je potrebno obravnavati. Vsaka služba ali posameznik, s katerim sodelujemo, želi odgovor oziroma rešitev problema čim hitreje. Včasih je to težko izvedljivo, saj se je potrebno seznaniti z vsebino in okoliščinami vsakega posameznega primera, da mu lahko najdemo ustrezno pravno vsebino oziroma obliko,« sta si edini tako Mojca Gantar kot Marina Tušek. V kolikor pride do spora med pogodbenima strankama, je večkrat pravna služba tista, ki skuša razrešiti zadevo po mirni poti. Prizadevajo si za mirno reševanje sporov. Če se stranki ne moreta dogovoriti na miren način, pride do spora na sodišču. V tem primeru je potrebno zastopanje. V primerih hujših sporov, kjer ni pričakovati sporazuma, povabijo k sodelovanju tudi zunanjo pomoč. Trenutno ni večjih sporov, ki bi čakali na obravnavo na sodišču. Hujši in dolgotrajen primer v preteklih letih je bil sodni proces s podjetjem Salomon v Ameriki.

Marina Tušek skrbi predvsem za področje industrijske lastnine, delovnih razmerij in vprašanj, ki se pojavljajo v zvezi s tem. Zadolžena je tudi za organizacijo in izvedbo skupščine, sveta delavcev in komisije za inovacije. Na področju industrijske lastnine je potrebno prijaviti patente, znamke in modele, ki jih zastopa družba, kot tudi skrbeti za njihovo vzdrževanje. Prijave se izvedejo najprej v Sloveniji, kasneje tudi v tujini. Pri teh postopkih pa Marina Tušek sodeluje s patentnimi zastopniki.

Tudi kadrovsko področje zahteva posebno pozornost pravne službe. Pripraviti je potrebno pogodbe o zaposlitvi, oblikovati kolektivno pogodbo, napisati različne akte in določbe ter posredovati v primeru

spora. K delu na področju delovnih razmerij in vprašanj sodi priprava pogodbe z vsakim zaposlenim, s katero se določajo dolžnosti in pravice obeh strank. Vodijo tudi disciplinske postopke v primeru prekrškov dolžnosti, kot tudi postopke v zvezi z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi. Eno od področij, ki jih bo v bližnji prihodnosti potrebno urediti, je priprava sprememb podjetniške kolektivne pogodbe. Leta 2002 je bil namreč sprejet nov Zakon o delovnih razmerjih, ki je prinesel vrsto sprememb na področju delovnih razmerij in plač ter pre-

Danila Vehar

jemkov iz delovnih razmerij. Kar nekaj bo potrebno postoriti še na pospeševanju inovacijske dejavnosti. Želijo si, da bi veliko več zaposlenih svoje inovativne rešitve na delovnem mestu posredovalo naprej v obliki malega koristnega predloga oziroma drugi predpisani obliki.

Pravna služba nudi pravno pomoč tudi hčerinskim podjetjem v okviru skupine Alpina. Ko so se odpirala podjetja na območju bivše Jugoslavije, je Alpina vodila vse postopke in urejala celotno dokumentacijo. Ta podjetja so

sedaj samostojna, če pa je potrebno, jim v pravni službi še vedno pomagajo.

V splošno-kadrovsko področje, ki je skrb **Danile Vehar**, sodi urejanje dokumentacije za upoko-jitev, urejanje podatkov o plačah, za katere se vodi evidenca. »Konec vsakega leta moram pripraviti poročilo in urejene podatke vseh zaposlenih posredovati Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, kjer preverjajo točnost podatkov oziroma shranjujejo podatke o posameznikovi pokojninski dobi,« pravi Danila Vehar, ki ima še eno leto do upokojitve. Vsi podatki, kot so na primer delovne ure in čas trajanja zaposlitve, morajo biti usklajeni z Zavodom. Na osnovi teh podatkov se izračuna pokojnina, ki jo bo posameznik prejemal. V vsakem podjetju je potrebno urejati tudi dodatno zdravstveno in kolektivno nezgodno zavarovanje delavcev. V Alpini za to področje skrbi Danila Vehar. Pripravlja vse za to potrebne dokumente kot tudi poročila inšpektorjem o poškodbah pri delu. Preverja podatke o plačah ter izplačilih kilometrin ter izpolnjuje različne obrazce o višinah plač za posamezne delavce. Pred izidom prebere naš interni časopis ter popravi ugotovljene napake. Nadomešča tudi vratarja v času njegove odsotnosti. Zase pravi, da ima delovni prostor v pisarni pravne, glede dela pa bolj sodi v kadrovsko službo. Vedno pa rada priskoči na pomoč, kadar jo kjerkoli potrebujejo.

»Veliko sodelujemo s kadrovsko službo, tako poslovno kot tudi družabno. Pomagamo si, včasih se skupaj tudi poveselimo in pošalimo. Zaradi dolgoletnega skupnega dela nam včasih zaposleni pravijo kar kadrovska,« so povedale sodelavke iz pravne službe.

Tanja Rojc Kronegger

Na modnem sejmu v Italiji v novi preobleki

Alpina je svojo kolekcijo modne obutve Simona fashion na sejmu v Riva del Gardi predstavila v novi preobleki.

Med 10. in 13. junijem smo se z novo kolekcijo modne obutve pomlad/poletje 2007 udeležili sejma Expo-Riva Schuh v Riva del Gardi. Sejem, na katerem se zbere vsa čevlarska industrija, je letos potekal že šestinsedestdesetlet.

V vabilu smo namignili, da se bo na našem razstavnem prostoru dogajalo nekaj posebnega. Obiskovalce smo povabili na koktajl Simona fashion. Pri postavitvi razstavnega prostora so nam pomagali v službi za tržno komuniciranje. S skrbno izbranimi in barvno usklajenimi dekorativnimi elementi smo kupcu približali novo barvno podobo blagovne znamke Simona fashion. Odziv na predstavljeno kolekcijo je bil enkraten. Veličastno izvedena predstavitev je bila ravno ob pravem času. Na našem razstavnem prostoru se je trlo kupcev, ki jih je naša kolekcija prepričala tudi k naročilu.

Na sejmu je letos razstavljalo več kot tisoč podjetij. Vedno več je tudi cenovno zelo konkurenčne obutve s Kitajske. Konkurenca je bila zelo

Anka Orešnik, Katja Urbančič, Polona Žakelj, Monika Sok in Jerneja Čadež so odprle Alpinin sejmski prostor.

močna tudi pri obutvi, kjer Alpina ponuja največ svoje obutve, to je pri kakovostni obutvi iz naravnih materialov za žensko nad trideset let. Blagovne znamke velikih proizvajalcev, kot so Tamaris, Rieker in Ara imajo tu pestro izbiro.

Kaj je torej pritegnilo nove kupce k naročilu vzorcev blagovne znamke Simona fashion? Opazili so razgibanost naše kolekcije, za katero so značilni prefinjeni in slikoviti detajli. Pohvalili so tudi materiale in dovršenost izgleda čevljev.

Jolanda Žižek, Martina Petrič in Romana Kogovšek so si ogledale sejem v Riva del Gardi in bile navdušene.

Presenetila jih je velikost sejmskega prostora, številčnost razstavljalcev in modne obutve ter zanimive, nove in sveže ideje. »Alpinin razstaveni prostor je bil razpoznaven že na daleč, s svojo novo podobo in pestro ponudbo je privabljal veliko obiskovalcev,« je bil komentar vseh treh izbranih sodelavk, ki so si letos junija ogledale sejem v Riva del Gardi.

Jolanda Žižek, prodajalka v Alpinini prodajalni v Mariboru: »Šest ur je premalo, da bi si ogledali vse te zanimivosti, ki jih prostor ponuja in omogoča. Obisk sejma je bil zame letošnji dopust, ki mi je popestril pomlad in ga imam v prijetnem spominu.«

»Izjemen je bil čevljev, čisto majhne številke, ki je bil že okrašen s trakci okoli gležnja in navzgor,« je dejala **Martina Petrič** s prevzema gotovih izdelkov v Žireh. Navdušena je bila nad pestro ponudbo otroške obutve v različnih barvah in živih odtenkih.

Anica Artač, Romana Kogovšek, Jolanda Žižek, Martina Petrič, Polona Žakelj, Drago Košuta, Andreja Bogataj, Monika Sok, Cirila Demšar in Blaž Rebernik.

Tudi **Romana Kogovšek** iz vzorčne delavnice ni ostala ravnodušna. »Najbolj me je presenetilo, da nekatere čevlji nimajo podloge, kar pomeni, da so veliko bolj neprijetni za hojo. Predvsem me je navdušila predstavitev sandal, ki so imeli plastični

notranji vložek za oporo oblike,« je obrazložila. Jolanda, Martina in Romana se z veseljem spominjajo obiska sejma, ki je nanje naredil zelo močan vtis.

T.R.K.

Na sejmu v Riva del Gardi smo pridobili nove kupce iz Španije, Grčije in Poljske. Vstopamo na trge, kjer je konkurenca močna in kjer vladajo visoki kriteriji. Ugled in prepoznavnost obutve pod blagovno znamko Simona fashion tako naraščata. K temu vsekakor prispeva predstavitev na mednarodnih sejmihi, ki se je izkazala kot zelo dober način pridobivanja novih kupcev.

Pohvala za uspešno predstavitev

blagovne znamke Simona fashion je namenjena vsem zaposlenim v Alpini. S svojim delom in idejami prispevamo k temu, da je naša kolekcija iz leta v leto bolj popolna in atraktivna. Vendar se odločilni del, na podlagi katerega bomo lahko ocenili ali je bila sezona uspešna ali ne, začne šele po sejmihi. Vsi se moramo zavedati, da je zaradi močne konkurence pomembna vsaka faza – od zasnove prvih prototipov do pravočasne dobave. Šele takrat, ko naš kupec

čevlje proda, lahko rečemo, da smo bili uspešni.

Tudi letos ste nas obiskali nekateri sodelavci. Eni po službeni dolžnosti, drugi kot nagrado za dobro delo. Upam, da ste na sejmu videli kaj novega in zanimivega. Morda se bo porodila kakšna nova ideja, ki bo prispevala, da tudi drugo leto na sejmu izstopimo iz množice.

Sezono smo začeli uspešno, naj se tako tudi zaključí!

Monika Sok

Obisk sejma ISPO v Münchnu in sejma Outdoor v Friedrichshafnu

V okviru letnih sejmov športne opreme, ki vključujejo tudi treking obutev, smo letos obiskali dva poletna sejma. Internacionalni, bolj splošno športno obarvan sejem ISPO in pretežno treking obutvi namenjen sejem Outdoor.

Že nekaj let sejem ISPO, nekoč najbolj pomemben za predstavitev novosti pri športni opremi in obutvi, izgublja razstavljalce in s tem tudi pomembnost. Tudi letos se je ta trend nadaljeval. Res pa je tudi, da je bilo predstavljeno veliko novega pri tekstilu, barvah in dizajnu. Te smernice se v veliki večini prenašajo na treking obutev in obutev za prosti čas. Na sejmu smo se udeležili tudi seminarja, ki je poskušal prikazati vse novosti, ki se že pojavljajo, in tiste, ki bodo v naslednjih letih šele prišle na veliki svetovni oder. Pri treking obutvi se trenutno že intenzivno pripravljamo za postavitev glavnih razvojnih smernic za sezono 2008 in nam zato vsaka

informacija, ki razkriva, kaj se bo dogajalo v naslednjih dveh letih, pride zelo prav.

Sejem v Friedrichshafnu ima v primerjavi z Münchnom veliko večji treking in outdoor naboj. Prisotni so bili vsi pomembnejši izdelovalci obutve za prosti čas. Skupaj s tekstilci, ki imajo vsaj tak ali večji izbor kolekcije kot Alpina, jih je bilo blizu osemdeset. Alpina se je letos, po nekajletnem skupnem nastopanju z našim nemškim partnerjem, predstavila samostojno. Ta odločitev se je pokazala kot pravilna in dobra, saj smo s tem poželi več zanimanja potencialnih in obstoječih kupcev. Naš razstveni prostor sicer ni bil posebno

velik, a je bil zelo funkcionalen in na pravi lokaciji. Zbrani so bili skoraj vsi proizvajalci, ki se ukvarjajo samo z izdelavo športne obutve. V tem prostoru je bilo tudi največ obiskovalcev in dogodkov. Predstavili smo vse treking grupe z največjim poudarkom na skupini obutve Trail run, ki je letos nova in zaradi tega še posebej pomembna za našo prodajo.

Pri konkurenci je največ novosti na področju sandal in natikačev. Uporabljajo se novi materiali, ki so predvsem lahki in udobni. Pri obutvi za prosti čas je velik napredek pri vgrajevanju umetnih materialov in različnih aplikacijah, kot so tisk, visoke frekvence in žigi. Naša kolekcija je bila z ostalimi primerljiva, uporabljene so bile prave barve in pravi modeli. Z novim projektom Trail run smo zadovoljni. Šli smo v pravo smer, ki kaže pot k nizkim, tehničnim in modernim čevljem za vsestransko uporabo, ki trenutno prevladujejo na tržišču. Ti modeli so primerni tako za vsakdanje sprehode, kot tudi za bolj aktivne v naravi, ki od čevlja pričakujejo nekaj več.

Sejmi so vedno dobrodošla izkušnja za razvoj in nujno potrebni za prodajo. Tudi letos bomo vse informacije, ki smo jih pridobili na sejmihi, dobro izkoristili ter poskušali slediti trendom in smernicam, ki smo jih tam razbrali. Tako bo naša kolekcija prihodnje leto še boljša in še lepša.

Boštjan Lukančič

Razstveni prostor Alpine na sejmu ISPO Summer

Stian Eckhoff bo odslej sodeloval tudi pri razvoju tekaške obutve

Alpinini tekaški čevlji so že leta eni najboljših, lanska sezona pa je bila najbrž najuspešnejša doslej. Novi tekmovalni modeli so naleteli na dober odziv in pozitivne ocene. Prav tako so tekmovalci, ki uporabljajo to obutev, dosegli odlične rezultate.

Vse te lovorike nas ne uspavajo, vendar zaposlene v razvoju ženejo naprej v želji postati najboljši. Zahteve v športu so vedno hujše, odloča vsaka malenkost. In pri tem nedvomno obutev predstavlja pomemben dejavnik uspeha. Konkurenca med tekmovalci, kot tudi med proizvajalci, je vedno večja. Alpina je ena redkih blagovnih znamk, ki na tekmovalnem področju nastopa z enim izdelkom in kljub temu uspešno konkurira multinacionalkam, ki ponujajo opremo za tekmovalce v bolj mamljivih paketih (smuči, vezi, čevlji).

Da bi v tem boju dosegli naše cilje, v razvoj vključujemo tudi vrhunske tekmovalce. Potrebno je sodelovanje z uspešnimi tekmovalci, ki natančno vedo, kaj športnik potrebuje, ki razmišljajo o čevlju in možnih izboljšavah, imajo zelo dober in natančen občutek za tehniko in vlogo čevlja pri tem ter znajo ugotoviti in opaziti na jasn in razumljiv način tudi povedati. Takih pa je le nekaj. V preteklosti smo zelo uspešno sodelovali s Thomasom Alsgaardom in Ole Einar Bjørndalom. Letos smo se odločili, da povabimo na enodnevni delovni obisk v Žiri norveškega biatlonca Stiana Eckhoffa, ki je že večkrat samoiniciativno pomagal z dobro utemeljenimi kritikami in predlogi za razvoj našega tekmovalnega čevlja.

Stian Eckhoff je eden najuspešnejših norveških biatloncev. V sedemindvajsetem letu starosti je na začetku najboljših let za doseganje največjih uspehov. Znan je kot perfekcionista, ki veliko trenira in tudi veliko razmišlja. Išče vsako malenkost, ki bi mu lahko koristila pri tekmovalni uspešnosti. Kot zanimivost naj omenim, da je bil to njegov drugi prosti dan v letošnji sezoni, ki se je začela 1. maja.

Namen Stianovega delovnega obiska je bil test nekaterih novih idej in rešitev v razvoju tekmovalnega tekaškega čevlja, spoznavanje proizvodnje ter sestanek s tehnologijo. Testiranja sva opravila na rolkarski progi na Kokrici pri Kranju. Nato sva se odpravila v Žiri, kjer se je seznanil s

Stian Eckhoff med testiranjem tekaških čevljev na Kokrici pri Kranju

proizvodnjo in potekom razvoja čevlja od skic, prototipov do končne podobe. Sledil je sestanek s tehnologijo, kjer je pogovor tekkel o tekmoval-

nih zahtevah in lastnostih tekaškega čevlja. Srečanje se je zavleklo do pol petih popoldne in tudi tako trenirane-ga tekmovalca kot je Stian, je izdala kondicija. Na poti proti Bledu je že po petih minutah vožnje zadremal. Ja, tudi šuštarja je vzdržljivostni šport.

Stian Eckhoff o obisku v Alpini:

»Menim, da je pomembno, da Alpina pri razvoju sodeluje z najboljšimi tekmovalci. Kot vrhunski tekmovalci vedno iščem izboljšave, ki bi mi pomagale biti hitrejši. Upam, da sem med obiskom uspel predstaviti svoje razmišljanje o zahtevah, ki naj bi jih izpolnjeval tekmovalni čevlji in prispeval nekaj k cilju: narediti najboljši čevlji med vsemi. Verjamem v trdo delo in ne naključja.«

Peter Torkar

Prvič smo predstavili novi kolekciji tekaške in smučarke obutve

Vsako leto se septembra v Alpini zberejo pomembnejši partnerji, ki v tujini zastopajo in prodajajo našo športno obutev. Namen obiska je seznanitev z novima kolekcijama smučarske in tekaške obutve. Večer pred predstavitvijo je namenjen skupni večerji, na kateri zbrani izmenjajo izkušnje preteke sezone in načnejo vprašanja, kako v prihajajoči sezoni prodati več. Letošnje petkovo srečanje je bilo za tuje partnerje še posebej zanimivo, saj se jim je predstavil novi predsednik uprave

Matjaž Lenassi. Pomiril je njihovo negotovost o prihodnjem razvoju Alpine in povedal, da novi večinski lastnik želi rast in razvoj podjetja tudi v prihodnje.

V soboto sta bili partnerjem predstavljeni kolekciji smučarske in tekaške obutve za sezono 2007/08. Z napredkom v razvoju obeh kolekcij so bili vidno zadovoljni in niso skrivali optimizma. Če bo zima dobra, se skupaj z njihovimi napovedmi nadejamo večje prodaje Alpine zimske športne obutve.

S tehnološkim centrom IRCUO do učinkovitejšega razvoja

Od preselitve Zavoda IRCUO iz prostorov bivše Planike v Alpino se je pojavilo kar nekaj vprašanj v zvezi z njegovo vlogo, lastništvom in storitvami, ki jih nudi. Zato je prav, da kot vodja tega centra njegovo vlogo in aktivnosti podrobneje pojasnim, saj bo tako lažje steklo tudi medsebojno sodelovanje in razumevanje.

V Evropski uniji, tudi v Sloveniji, je bilo v zadnjih letih ustanovljenih kar nekaj institucij, ki podpirajo razvoj inovativne dejavnosti in razvojno usmerjenost podjetij. Gospodarstveniki in politiki tako pogosto govorijo o tehnoloških grozdih, platformah, mrežah, centrih odličnosti, tehnoloških parkih in nenazadnje tudi o tehnoloških centrih kot organizacijah, ki bodo v prihodnosti lahko bistveno pripomogle k ohranjanju inovativnega potenciala v podjetjih. Zavod IRCUO sodi med slednje, torej med tehnološke centre, ki predstavljajo industrijska združenja. V njih je zgoščeno znanje in ustrezna tehnologija za pomoč podjetjem v fazah razvoja novosti in izboljšav izdelkov ter tehnoloških postopkov.

Zavod IRCUO je nastal že leta 1999 na pobudo slovenskih podjetij iz čevljarke industrije. Namen njegove ustanovitve je bil dvig razvojnega potenciala čevljarke industrije v Sloveniji in spodbuditev podjetij k medsebojnemu sodelovanju na razvojnem področju. Hkrati se s tem odpirajo večje možnosti pridobitve finančnih sredstev iz javnih razpisov za razvojne projekte, ki jih objavlja-

jo tako slovenska ministrstva kot Evropska unija.

V sredini letošnjega leta je tehnološki center IRCUO, preko Evropskega programa Phare z namenom krepitve tehnoloških centrov, močno posodobil svojo tehnološko opremljenost. Pridobili smo osemnajst sodobnih naprav, ki omogočajo testiranje različnih karakteristik čevljskih materialov, nekatere naprave pa omogočajo tudi testiranje dokončno izdelane obutve. Do sedaj se je tako testiranje izvajalo predvsem na tujih inštitutih, kar je povezano tako z velikimi stroški kot z izgubo časa. Na tem področju bo Zavod IRCUO v prihodnosti odigral pomembno vlogo, saj bo pocenil testiranja in jih napravil bolj dostopna vsem podjetjem iz slovenske čevljarke industrije. V komunikaciji s produktivnimi vodji in tehnologi iz različnih čevljskih podjetij bomo pripravili koncepte testiranja po posameznih programih ter tako poskušali pravočasno zmanjšati razvojna tveganja. Poleg tega bomo v sodelovanju s centrom za »benchmark« na Gospodarski zbornici Slovenije pripravili storitev primerjanja z najboljšimi

izdelki v panogi po posameznih programih. Tehnološka opremljenost in znanje pri partnerjih nam to vsekar omogočata, moramo ju le znati izkoristiti. To bo produktivnim vodjem omogočalo pridobiti jasna izhodišča za prihodnji razvoj novosti.

Seveda pa aktivnosti v tehnološkem centru IRCUO ne bodo omejene samo na laboratorijska testiranja. Prihaja 7. finančni okvirni program Evropske unije za obdobje 2007 – 2013. V njem bo za razvoj namenjenih največ sredstev doslej. Glede na to bo potrebno še bolj medsebojno sodelovati in pripraviti prepričljive in konkretne razvojne projekte za pridobitev nepovratnih sredstev. Pripravljamo tudi prenovno spletno strani, ureditev informacijskega središča ter knjižnice. Podjetja bomo informirali o aktualnih razpisih in jim pomagali pri uspešnih prijavah. Sedaj pa že nudimo pomoč pri prijavah patentnih zahtevkov.

Zavod IRCUO se bo povezal tako z domačimi kot tujimi razvojnimi inštituti, kot so CTC iz Portugalske in INESCOP iz Španije. Prav tako bo pomembno vzpostaviti sodelovanje z razvojnimi inštituti na področju novih materialov, saj se bo v prihodnosti na tem področju, tudi s pomočjo nanotehnologij pojavilo veliko novosti. Med tujimi institucijami bi zaradi pomembnosti tega tržišča na področju zimske športne obutve veljalo omeniti tudi Norveški inštitut Sintef.

Verjamemo, da bodo sklenjena poznanstva in partnerstva ter sodelovanje s slovenskimi čevljskimi podjetji tako pri komercialnih storitvah kot skupnih razvojnih projektih omogočila tehnološkemu centru IRCUO uresničevanje njegovega namena, podjetja pa bodo preko tega lahko našla pot do učinkovitejšega razvoja.

Sodobno opremljen tehnološki center IRCUO

Matej Peternelj

Drugi športni dan Alpine

V soboto, 2. septembra smo se zaposleni Alpine zbrali na drugem športnem dnevu Alpine. Bilo nas je več kot sto, pridružil se nam je tudi novi predsednik uprave Matjaž Lenassi. Udeleženci so se v dopoldanskih tekmovanjih preizkusili v tenisu, odbojki na mivki, balinanju ter iskanju skritega zaklada na Žirovskem Vrh. Popoldanski čas smo si popestrili z različnimi družabnimi igrami. Prijetno druženje se je ob zvokih skupine Akord zavleklo pozno v noč.

Drugi športni dan Alpine je bil že tradicionalno prvo soboto v septembru pri Kamškju. Spremljalo nas je sončno in toplo vreme ter prijetno vzdušje tekmovalcev in gledalcev. Že zgodaj dopoldne se je pričelo tekmovanje v tenisu. Kaj kmalu so se igralcem tenisa pridružili pohodniki. Ti so se ob deseti uri odpravili na lov za skritim zakladom na Žirovski Vrh. Ob istem času se je pričel tudi turnir v balinanju. Približno uro kasneje so se ekipe Alpinecev pričele meriti v odbojki na mivki.

Do petnajste ure so se vsa tekmovanja zaključila, nato smo se zbrali pri Kamškju. Potrebno je bilo nadomestiti izgubljeno energijo. Ravno pravi čas so naši kuharji pripeljali toplo kosilo, ki nam je pred začetkom družabnih iger dalo novih moči. Le-te so se pričele s tekmovanjem petih ekip v pripravi šušarskega zavitka. Letos so tekmovalne ekipe presegle same sebe, saj so slaščico dokončale v rekordnih petintridesetih minutah. Med čakanjem na okušanje slastnih dobrot, smo se preizkusili v štirih družabnih igrah. V skupinskem smučanju se je pomerilo pet ekip s po petimi člani posadke. Člani so morali uskladiti svojo hojo, se prebiti mimo

Skupina pohodnikov, ki se je prva vrnila s pohoda

vrate in prihiteti nazaj na cilj. Tek v vrečah letos ni privabil toliko tekmovalcev, so pa zato posamezniki raje metali smučarski čevlji. Najdaljši met v ženski kategoriji je bil dolg 4,8 metra, moški predstavnik pa je čevlji zalučal kar 9,2 metra. Hoja s hoduljami je privabila največ tekmovalcev. Zbralo se je dvanajst ekip. Vsi so se izjemno dobro odrezali, tako v skupinskem sodelovanju, kot pri premagovanju višine in ravnotežja. Prav vsi, ki so se opogumili in se poizkusili v različnih disciplinah, so bili zmago-

valci. Namen takega druženja namreč ni doseganje rezultatov, temveč sproščeno druženje in zabava. Po družabnih igrah je pet sveže pečenih zavitkov zbrane premamilo s slastnim vonjem in okusom.

Priznanja za doseženo prvo mesto v dopoldanskih športnih tekmovanjih sta zmagovalcem podelila Matjaž Lenassi, predsednik uprave Alpine, in mag. Andraž Kopač, bivši predsednik uprave. Izžrebali smo lastnike skritega zaklada, ki so ga udeleženci dopoldanskega pohoda iskali na Žirovskem Vrh. Izžrebana ekipa je prejela pečeno piško, ki je bila videti res slastna. Razglasili smo še zmagovalca na internem razpisu za dopustfotko 2006 in dopuststrip 2006, tako po izboru komisije kot tudi po izboru udeležencev športnega dne. Celodnevno dogajanje je budno spremljal in komentiral povezovalac Marjan Cankar, ki je z zanimivimi komentarji popestril športni dan Alpine. Do poznih večernih ur smo plesali in se veselili ob glasbi skupine Akord.

Dobra volja in zadovoljstvo sodelujočih je dobra popotnica, da se prihodnje leto ponovno zberemo na podobnem dogodku.

Ekipa Resam s svojim šušarskim zavitkom

Tanja Rojc Kronegger

Znani zmagovalci na internem natečaju za dopustfotko 2006 in dopuststrip 2006

Erik Markelj, Poroka, dopustfotka 2006

Letos smo zaposlene v Alpini že tretjič povabili, da najlepše in najzanimivejše utrinke s svojega dopusta delijo z nami in se potegujejo za najboljšo dopustfotko 2006. Poleg fotografij smo prvič iskali dopuststrip z zanimivim prikazom preživljanja letošnjega dopusta. Na interni natečaj je skupaj prispelo enaindvajset del; od tega je bilo osemnajst dopustfotk in trije dopuststripi. Prejeli smo tudi dopustopis, ki smo ga prav tako objavili na športnem dnevu Alpine ter na razstavnem prostoru na stopnišču podjetja, vendar ga nismo upoštevali pri izboru za nagrade, saj kategorija letos ni bila razpisana. Petčlanska komisija se je sestala v petek, 1. septembra in pregledala prispela dela. Po razmisleku je izbrala zmagovalca. Nagrado sta si prislužila **Erik Markelj** za dopustfotko 2006 z naslovom Poroka in **Ciril Erznožnik** za dopuststrip 2006 z naslovom Alpski dopust. Za vikend se bosta podala v terme Olimia.

Poleg komisije so za dopustfotko in dopuststrip letos prvič glasovali tudi udeleženci športnega dneva Alpine. Seštevek glasov udeležencev športnega dneva Alpine je določil, da sta zmagovalki **Andreja Pinotič** za fotografijo z naslovom Sonce ter **Mateja Oblak** za strip z naslovom The Mojškrč »u vodo jump-aj« champion-ship. Za nagrado si bosta avtorici ogledali tekmo svetovnega prvenstva v smučarskih tekih ali biatlonu v sezoni 2006/07.

Erik Markelj je bil zelo presenečen in vesel ob ponovni izbiri, saj tega ni pričakoval (op. že lani je bila njegova fotografija izbrana za dopustfotko). Komisija je izbrala njegovo fotografijo za dopustfotko 2006. »Fotografija je nastala, ko sem želel slikati leto dni starega sinčka, kako opazuje golobe. V tem trenutku pa so le-ti vzleteli,« je povedal Erik Markelj. Meni, da bo nagrado z veseljem izkoristil skupaj z družino.

alpski dopust

zgodbica: CIRIL
risbe: HANCI

Ciril Erznožnik, Alpski dopust, dopuststrip 2006

Tanja Rojc Kronegger

Modne smernice in Alpinina kolekcija za jesen in zimo 2006/07

Škornji so hit letošnje zime, zato ne smejo manjkati v vaši omari. Močno so zastopane tudi balerinke in mehki mokasini.

V prihajajoči sezoni se pojavljajo predvsem škornji čez koleno, vseh višin peta, ki se nosijo tudi čez hlače. Poleg škornjev so močno zastopane tudi balerinke ter mehki mokasini. Konice čevljev so večinom zaokrožene, »špic« je letos zelo malo. Prevladujejo močne kajl pete ter športni gumijasti podplati.

Barve

V jeseni in zimi 2006/07 so barve nekoliko temnejše, toda vse prej kot mračne. Njihova paleta je raznolika in se deli v tri sklope: **arhitektura, freska in folklor**.

Barve **arhitekture** odražajo številčnost. V sebi združujejo zlitje jasnine in sence, svetlobe in teme, črne in bele ter kombinacijo jasnih in motnih materialov. V teh kombinacijah prevladujejo slezaste in cementne barve ter barve jekla, asfalta, črnila in lave.

Barve **freske** izhajajo iz renesanse, ki je ustvarila neverjetne kombinacije. Mehke bež in rjave sence se zlivajo z bledimi, pastelnimi odtenki in patiniranim zlatom ter odtenki medenine. Te prijazne in nežne barve pristojijo vsaki ženski.

V sklopu **folklore** prevladujejo globoke, intenzivne barve z diskretnim leskom kot sta rdeča in vijolična. Uporabljajo se tudi barve zeleno-modre palete od turkizne do temno modre kot tudi rjavi toni. K živahnosti prispevajo metalni dodatki.

MODNE SMERNICE ZA JESEN IN ZIMO 2006/07:

1. Mestna avantgarda

Mestna avantgarda je nov, nekoliko resnejši slog. Uniforme, dokaj

moške, so njegov moto. Glavna barva je črna. Sledita ji siva v vseh odtenkih ter bela, ki se kombinira s temno sivo ali rjavo. Dodatki na oblačilih so metalni gumbi, zadrge, visoki pasovi in žepi.

Škornji so številka ena, pa naj si bo-

do visoki čez koleno, malo nižji ali v višini gležnarjev, na visokih ali nižjih petah ter malo bolj avantgardni kajl peti. Ti ne smejo manjkati v naši letošnji zimski garderobi. K njim se zelo dobro podajo

hlače in krila vseh dolžin, obleke in plašči. V zgodnji jeseni si omislite **salonke ali troterke**. Njihova enostavnost se velikokrat uravnovesi s prefinjenimi rezi in oblikami kot so: kajl pete, različne zaponke in paščki (mary-jane čevlji, čevlji s T paščkom ...).

2. Mestna poezija

Za mestno poezijo so značilne ljubke barve in materiali z veliko dekoracije. Paleta barv vključuje

rjave sence medu, rjasto in temno rjavo ter motne metalne barve medenine in bakra, ki se lahko kombinirajo z različnimi materiali; od žameta, tafta do svile. Tu so še temno modra in petrol barva, ki

skupaj z zelenimi odtenki tvorijo barvno paletu. Ne smemo pa pozabiti še na različne odtenke rdeče barve: burgundi, lila ali viole.

Za ta stil so škornji prav tako nepogrešljivi, vendar se jim pridružujejo **balerinke, čevlji z nekoliko močnejšo in zaobljeno konico ter gležnarji**. Modeli so narejeni iz

mehke nape, cepljenca in tekstilnih materialov. Osveženi so s paščki ter različnimi oblikami peta. Parola se glasi: brez škornjev to zimo ne gre, toda samo s škornji tudi ne.

3. Angleški slog

Angleški slog je nekoliko drugačna, nenavadna smernica, za katero so značilni tvid, karo vzorci ter večbarvni vzorci v obliki šahovnice. Vse to mu daje dokaj podeželski značaj, katerega razpoloženje se izraža skozi nejasne barve, ki so pogosto poživiljene z močnimi, za to smernico netipičnimi barvami, kot so barva zelenega jabolka, pink in lila. Zraven sodi bela bluza okrašena z raznimi dodatki ter volnene nogavice.

Casual čevlji, mokasini in casual škornji se zopet vračajo. Nov, zelo osvežujoč in športen izgled dajejo

zaokrožene, rahlo kopaste konice, s kratkim prednikom. Prevladujejo svetlo do temno rjavi in zeleni toni, med materiali pa izgled brušenega oziroma meglenega usnja ter krokodilja koža. Čevlji so okrašeni z raznimi zaponkami, pentljami ter perforacijami.

4. Biba boheme

Smernica, ki bi jo lahko imenovali tudi nostalgичna fantazija. Kljub močni tendenci strogosti, ostaja veselje do fantazije in romantike še vedno neprekinjeno. Sam videz

ostaja mladosten, stilistično močno prefinjen, a zelo ženstven. Nostal-

gičnost se kaže v širokih, zaokroženih konicah, nizkih polnih petah in okrasnih jermenčkih.

Usnja so gladka z antičnimi ali metalnimi efekti, zasledimo tudi kozji velur v zbledelih barvah. Kroji so največkrat salonski ali pa škornji s polno kajl peto ali s platoji. Zraven sodijo pisane vzorčaste nogavice in izgled je poln.

5. Mongolska zima

Navdih jemlje na daljnem vzhodu pri ljudeh, živečih v azijskih stepah. Ovčji velur, krzno in krznene obrobe ter obilica volne, poudarjajo pristnost in resničnost

tega sveta. Barve so naravne; od zimsko bele, peščene do rjave. Veliko je jeansa ter cargo hlače kot tudi tradicionalnih oblačil tega področja.

Zimski škornji in gležnarji so narejeni iz robustnega usnja, s krzneno obrobo ali podlogo. Visoki škornji imajo dovolj prostora za

okrasno vezenje in druge dodatke. Obutev iz mehkega velurja ohranja obliko na nogi s pomočjo vezalk ali usnjenih paščkov, ki so tudi dekoracija. Cowboy škornji z nizko peto spominjajo na obutev azijskih jezdecov.

vanju nam dajejo tradicionalne letalske uniforme, zgodovinske ideje z uniform in še druge vojne variante. Za vzgled nam lahko služi tudi cirkuški svet z zlatom in svetlečimi barvami.

čilne mračne jesenske barve na mehki volni, osvežene z lila, travnato zeleno, oranžno ali rdečo. Športna oblačila imajo mehke barve z nevtralnimi toni, med katerimi prevladujejo topli rjavi in zeleni odtenki ter mornarsko modra.

6. Ruska revolucija

Ta fasetno bogata zimska tema se kaže skozi stroge, disciplinirane in vojaško temne barve. Moda je v tem primeru čvrsta, strumna. Volneni materiali so brez vzorcev in dovoljujejo samo metalne gumbice in zaponke kot dekoracijo. Drugo veliko možnost pri obliko-

Nepogrešljivi so **športni škornji**. Mladi dajejo prednost opaznim modelom z zaponkami in netki ali prelomijo strogost z ženskimi dolgimi škornji (čez koleno). Najpomembnejši so jahalni ali troterški škornji. Obujemo lahko elegantne škornje, športne troterke, priložnostno tudi balerinke.

7. Moška moda

V moško modo se vrača enostavnost. Vitka silhueta, urejen videz in obvladljive barve. Ponovno odkriti so kratki, vitko ukrojeni plašči, ki dosegajo velik uspeh. Za angleški slog moške mode so zna-

Tudi pri obutvi imamo različen slog. Za mestni klasični stil sta značilna črna in temno rjava barva na mehkem in krokodiljem usnju. V casual in outdoor obutvi so

ravno tako prevladujoči rjavi toni, sledijo zeleni in sivi. Tudi moški v tej zimi ne morejo brez škornjev. Farmer in cowboy škornji ter biker in springer so višek moške mode.

Andreja Kopač

Izbor obutve maloprodajne mreže za naslednje poletje

V začetku meseca septembra se je v poslovnih prostorih Alpine sestala komisija za nakup obutve maloprodajne mreže. Na osnovi videnega na sejnih in na podlagi napovedi modnih smernic so člani komisije izbirali modele, ki jih bomo na prodajnih policah naših prodajalnic videli naslednjo pomlad in poletje. Upamo, da so bili pri izboru vsaj tako uspešni kot so bili pri izbiri kolekcije, ki je trenutno na prodajnih policah, saj je začetek prodaje obutve jesenske kolekcije obetaven.

T.R.K.

Člani komisije za izbor obutve maloprodajne mreže med delom.

Prenovljena prodajalna v Zagrebu

Borka Lončar, Bojan Končan, direktor Alpine CRO, Ankica Pekač in Ivana Lepej ob otvoritvi prenovljene prodajalne v Zagrebu

Pred petdesetimi leti je bila odprta Alpinina prodajalna na Ilici v Zagrebu. Čeprav je bila doslej že večkrat obnovljena, smo se odločili za ponovno preureditev. K temu je pripomogel uspešen dogovor z lastniki prodajalne o dolgoročnejšem najemu.

V mesecu avgustu so potekala gradbena dela in posodobitev notranje opreme. V petek, 25. avgusta smo prodajalno ponovno odprli. Z novo opremo smo dobili svetlejši prodajni prostor, v katerem je obutev lepše predstavljena. Prvi kupci so bili ob vstopu v prodajalno prijetno presenečeni. Tudi stalni kupci so bili veseli, da Alpina ostaja na istem mestu.

V prodajalni so zaposlene tri prodajalke. Želim jim čim boljše medsebojne odnose, uspešne poslovne rezultate, kupcem pa udobno in moderno Alpinino obutev.

Bojan Končan

Odprtje prodajalne v centru Merkur Otoka v Sarajevu

6. avgusta smo v okviru našega hčerinskega podjetja Alpina BH prisostvovali odprtju dvanajste prodajalne v Bosni in Hercegovini. Prodajalna je opremljena po sodobnih standardih, ki smo jih pričeli uvajati v letu 2005. Trenutno so v prodajalni zaposlene tri prodajalke. Prepričane so, da bodo obutev lepo predstavile bodočim kupcem, saj jim sodoben ambient ponuja številne možnosti. V okviru centra Merkur Otoka, ki je izdelan v duhu sodobnih gradbenih materialov, delujejo hipermarket, prodajalne tekstilne ter obutvene, zlatarske, urarske in prehranske dejavnosti. V centru sta poleg Alpine še dve prodajalni obutve. Pestra ponudba istovrstnih izdelkov na enem mestu bo zagotovo privabila širši krog kupcev.

Stanko Kranjc

Devad Karič, direktor Alpine BH, Voljevica Hajra, poslovodkinja prodajalne s sodelavkama, Stane Kranjc, direktor maloprodaje.

Odprli smo industrijsko prodajalno na Jesenicah

Edita Kapič, poslovodkinja, Andreja Gašperin, prodajalka, Stanko Kranjc, direktor maloprodaje in Tatjana Kokalj na otvoritvi industrijske prodajalne na Jesenicah.

Na Titovi cesti 39 na Jesenicah je bila prva Alpinina prodajalna odprta leta 1983. V petek, 18. avgusta pa je na tem mestu začela delovati industrijska prodajalna. To je že četrta Alpinina industrijska prodajalna v Sloveniji. Imamo jih še v Žireh, Ljubljani in Mariboru. Na Jesenicah smo obstoječo prodajalno Alpine preoblikovali v industrijsko prodajalno. Za to potezo smo se odločili glede na zaznavanje potreb in želja kupcev. Že prvi dan je odločitev prinesla sadove, saj se je v prodajalni dobesedno trlo strank. Prodajalno je odprl direktor maloprodaje Stanko Kranjc, ki je nagovoril vse prisotne in se zahvalil vsem, ki so v tako kratkem času pripomogli k njeni preobrazbi. Poslovodkinja Edita in prodajalka Andreja sta imeli ta dan polne roke dela in želimo jima, da bo tako tudi v prihodnje.

Tatjana Kokalj

Irma Dolenec – 1. avgusta je minilo 30 let odkar je v Alpini

Irma Dolenec je že trideset let referentka za delovna razmerja. Ko je zaključevala osnovno šolo, se je večina njenih sošolk odločilo za nadaljevanje šolanja na poklicni čevljarški šoli v Žireh. Irma se je vpisala na srednjo ekonomsko šolo v Kranj. Bila je štipendistka Alpine in je takoj po maturi pričela z delom v podjetju. Kot sama pravi, jo je predhodnica odlično uvedla v delo. Irma Dolenec je tista, ki nas spremlja od trenutka, ko vstopimo v delovno razmerje z Alpino, do takrat, ko zamenjamo zaposlitev oziroma se upokojimo.

Delo življenje: Že od začetka ste zaposleni kot referentka za delovna razmerja. Kaj obsega vaše delo?

Irma Dolenec: Vodim evidenco v zvezi z delovnimi razmerji vseh zaposlenih v Alpini. Moje delo obsega ažuriranje podatkov, sledenje spremembam, urejanje določenih dokumentov in njihov vnos v poseben računalniški program.

Delo življenje: Nam lahko predstavite vaše delo bolj podrobno?

Irma Dolenec: Seveda. Moje delo s kandidatom se začne, ko je le-ta izbran za zaposlitev na določenem delovnem mestu v Alpini. Najprej mu pošljem obvestilo o izbiri. Sledi pred-

Irma Dolenec, kadrovska služba, delavka meseca junija

log pogodbe in ko je le-ta usklajena med delodajalcem in kandidatom, poskrbim za njen podpis s strani obeh pogodbenih strank. Šele podpisana pogodba pomeni sklenjeno delovno razmerje. Kandidat mora ob tem dostaviti dokumentacijo, kot na primer: delovno knjižico, potrdilo o prejšnji zaposlitvi, potrdilo o zaključku izobraževanja. Vsa ta potrdila je potrebno arhivirati in voditi njihovo evidenco. Pomemben del je tudi prijava v zdravstveno zavarovanje. Skrbim tudi za vodenje evidenc in hranjenje delovnih knjižic zaposlenih. V delovno knjižico se vpiše vsak vstop oziroma izstop iz podjetja. To je dokument iz katerega je razvidna delavčeva delovna doba in njegove zaposlitve. Skrbim tudi za pogodbe o zaposlitvi. Če se le-ta izteče, je potrebno poskrbeti za podaljšanje oziroma objaviti nov razpis in pripraviti postopek izbire.

Delo življenje: Opisali ste nam primer nove zaposlitve. Ali imate veliko dela tudi z že zaposlenimi?

Irma Dolenec: Tudi tu se delo nikoli ne konča. Veliko sodelujem s finančno službo. Skupaj preverjamo in usklajujemo podatke o plačah, prisotnost oziroma odsotnost z dela. Vsako leto je potrebno v skladu z zakonodajo in sprejetimi kriteriji opraviti odmero dopusta in delavcem izdati ustrezna obvestila. Hkrati s pravico do dopusta pripada zaposlenim tudi pravica do regresa. Tudi usklajevanje tega je moja skrb in naloga. Spremljam stanja zaposlenih in pripravljam mesečna, trimesečna, polletna in letna poročila o izobrazbeni strukturi in številu zaposlenih. Sledim vsem spremembam, ki se vsakodnevno dogajajo v življenju zaposlenega. Sem sodijo spremembe stalnega bivališča, spremembe priimkov, zdravstvenih zavarovanj, prijava otrok v zdravstveno zavarovanje, evidenca potrdil o šolanju otrok in še kaj bi se našlo.

Delo življenje: Omenili ste, da je bilo meseca junija v Alpini zaposlenih 813 ljudi. Slediti vsem podatkom mora biti kar naporno?

Irma Dolenec: Vse bolj in bolj je zahtevno. Veliko podatkov se obdeluje z računalniškim programom, vendar ostaja veliko dokumentov, ki potrebujejo originalen podpis in žig, zato jih hranimo v dosjejih vsakega zaposlenega.

Delo življenje: Sledite tudi delovni dobi zaposlenih v Alpini. Kaj to pomeni?

Irma Dolenec: Glede na kolektivno pogodbo delavcem pripada tudi jubilejna nagrada za doseženo delovno dobo. Včasih so se le-te podeljevale za dvajset in za trideset let skupne delovne dobe. Sedaj se jubilejna nagrada izplača, ko je posameznik zaposlen v posameznem podjetju deset, dvajset oziroma trideset let.

Delo življenje: Pravite, da sledite tudi izpolnjevanju pogojev za napredovanje. Kateri so?

Irma Dolenec: Za razporeditev in napredovanje režijskih delavcev neposredni vodja poda predlog za napredovanje. Pri proizvodnih delavcih sledimo štirim pogojem za napredovanje v višjo plačilno grupo. Ti pogoji so: izobrazba zaposlenega, doseganje norme, ki je dosežena znotraj oddelkov montaž oziroma šivalnic, delovna doba zaposlenega in izpolnjevanje tri četrtine prisotnosti na delu v zadnjih dveh letih. Žal je včasih težko doseči vse štiri pogoje.

Delo življenje: Tudi skrb za izobrazbo sodi v kadrovske službe, kajne?

Irma Dolenec: Ja, svoje čase smo imeli v Alpini veliko štipendistov. Sedaj se to zmanjšuje, ni toliko odprtih razpisov. Priložnosti so ali pa jih ni, zato jih je potrebno izkoristiti v trenutku, ko so dane.

Delo življenje: Že trideset let ste zaposleni v Alpini na istem delovnem mestu. Kako se počutite?

Irma Dolenec: V Alpini sem se zaposlila, ko sem imela devetnajst let. S sodelavkami smo skupaj že skoraj od samega začetka in se zelo dobro razumemo. Redko kdaj pride do nesporazuma, vendar se o tem pogovo-

rimo in ga hitro razčistimo. Svoje delo rada opravljam, saj je konkretno in točno vem, kaj moram storiti. Lahko bi rekla, da mi je delo v kadrovski službi pisano na kožo. Ni lepšega, kot iti pozimi peš in poleti s kolesom od doma do službe ter imeti čas popoldne, da popazim na otroke in dom.

Delo življenje: Nam zaupate še nekaj podrobnosti o osebnem življenju?

Irma Dolenc: Poročena sem sedemindvajset let. Bi moralo biti še leto več, vendar sva z možem s poroko počakala, da je prišel na svet prvi sin. Oba sinova sta zdaj že odrasla. A če ju ne bi bilo, bi mi bilo dolgčas. Starejši sin ima že dve deklici, tako mi šestletna in petnajstmesečna vnukinja večkrat polepšata dneve.

Delo življenje: Kaj najraje počnete, ko ste doma?

Irma Dolenc: Zelo rada imam urejen vrt, zato raje delam zunaj kot pospravljam v hiši. A je bilo letos za delo na vrtu že skoraj prevroče. Rada bi imela več časa za urejanje vrta, ki ga obožujem, a je sprotih obveznosti vedno več.

Delo življenje: Imate kakšno posebno gredico, v katero se najraje pogreznete?

Irma Dolenc: To so vsekakor rože. Vrtnice imam posajene bolj na sončni strani. Ob cesti je bolj senčna stran, zato tam sadim enoletnice. Vsako leto menjam cvetlice. Najbolj me razveseli pomlad, ko se stopi sneg in pokukajo na dan prve cvetice. To prinese nov čar v okolico hiše.

Delo življenje: Ali imate še kakšen skrit hobi, v katerem močno uživate?

Irma Dolenc: Zelo rada imam angleščino. Včasih sem bila prepričana, da se bom še bolj izpopolnila in sem pridno hodila na različne jezikovne tečaje. V zadnjem obdobju žal zmanjkuje časa. Včasih se mi zgodi, da ujamem pogovor v angleškem jeziku. Takrat imam občutek kot bi slišala prijetno melodijo in za trenutek obstanem in uživam. Svoje znanje jezika sem izkoristila in uporabila, ko sem okoliškim otrokom pomagala pri učenju.

Delo življenje: V hiši živite skupaj s sinovo družino. Včasih pravijo, da ko pride »ta mlada« k hiši, je vse narobe. Ali pri vas tudi drži ta pogovor?

Irma Dolenc: Nikakor ne. S snaho se dobro razumeva. Res je, da živimo v isti hiši, vendar ima sin stanovanje in gospodinjstvo v zgornjem nadstropju, mi smo v pritličju. Z možem si urejava vikend, saj si želiva več časa samo za naju in da se umakneva izpred TV ekrana. Z urejanjem vikenda imava oba veliko veselja.

Delo življenje: Kakšni so bili občutki, ko ste izvedeli, da ste postali delavka meseca?

Irma Dolenc: Popolnoma neverjeten in čudovit občutek. Sodelavke so me popolnoma presenetile. Še danes ne vem, kaj mi je bilo tisti dan, a pri-

stavila sem vodo za kavo prej kot običajno. Marta Mlinar, vodja kadrovske službe, me je vprašala: »Kam se ti danes tako mudi?« Odgovorila sem ji, da bomo imele kavo nekoliko prej. Ko sem nalivala dišečo tekočino, sta v pisarno vstopila Andraž Kopač, predsednik uprave, za njim pa Klemen Možina, fotograf. Sama pri sebi sem si rekla: »Pa ravno sedaj, ko imam kavo v rokah.« Marta Mlinar se je nasmehnila in vprašala: »Ali si ti pozabila en podatek vpisati ali kaj?« Z drugega konca se je prismejala Marina Tušek, izza srednjih vrat pa Marko Kavčič. Takrat mi je šele poslalo jasno, kaj se dogaja. Zelo so me presenetili. Klemen je moral počakati, da sem se umirila, saj prej ni bilo mogoče narediti fotografije.

Tanja Rojc Kronegger

Sonja Osredkar – občutek, da so ljudje okoli nas zadovoljni z našim delom, je dober in prijeten

»Vsakdo ima svojo zgodbo, ki ga vodi skozi življenje,« pravi Sonja Osredkar. Njena se je pričela v družini s štirimi otroki. Doma so imeli kmetijo, kjer dela nikoli ni zmanjkalo. Kot najstarejši otrok, je po končani osnovni šoli prevzela številna opravila na kmetiji. Želela si je nadaljevati šolan-

je, toda takrat to žal ni bilo mogoče. Kljub temu jo je življenjska pot vodila izven ograd domače kmetije. Pozimi je klekljala in si prislužila nekaj denarja. Včasih se je odpravila v Žiri. Tu se je sestajala s prijatelji in nekdanjimi sošolkami. Nekatere med njimi so ji pripovedovale o delu v Alpini. Nekega dne se je tudi sama opogumila in stopila v kadrovske službe Alpine, kjer se je prijavila za delo. S sedemnajstimi leti se je zaposlila v proizvodnji. Kmalu zatem je naredila izpit za motor in si ga tudi kupila. Vožnja z njim je skrajšala dolgo uro hoda v klanec do doma. Kljub zaposlitvi v Alpini, še dandanes opravlja dela na kmetiji. Sonja pravi, da ji včasih že skoraj zmanjka časa za vse opravke.

Delo življenje: V Alpini ste se zaposlili pred šestintridesetimi leti. Po desetletju dela v proizvodnji ste se preselili v kuhinjo. Kako, da ste se odločili za takšno spremembo?

Sonja Osredkar: Ko sem se zaposlila, sem delala v proizvodnji v različnih oddelkih. Najdlje sem bila v

Sonja Osredkar, kuhinja, delavka meseca julija

šivalnici. Delo v prostoru, kjer so bili hlapi lepila, mi ni ustrezalo. Prijavila sem se na razpis za delovno mesto v kuhinji. Nisem premišljevala, kakšno bo to delo, želela sem le čim dlje od lepila. Skorajda ne znam opisati veselja, ko sem izvedela, da sem bila izbrana. Po desetih letih sem zapustila proizvodnjo in od leta osemdeset dalje pripravljam hrano za nadaljnjo kuho.

Delo življenje: Kako poteka vaš običajni delovni dan v kuhinji?

Sonja Osredkar: Zjutraj pridem ob sedmih. Sodelavke, ki so prav tako zadolžene za pripravo, pridejo že ob šestih. To pomeni, da jaz ostajam do treh, one pa odidejo iz službe eno uro prej. V tem času postorim še vse, kar je potrebno za tisti dan. Danes zjutraj sem najprej pospravila suhe krpe, nato sem se lotila pripravljanja solate. Ko je bilo to delo opravljeno in je bila pomita posoda, sem nadaljevala s pripravo krompirja. Tako čas hitro beži. Kar naenkrat je tu razdeljevanje malic. Takrat je dela največ. Potrebno je skrbeti za čistočo in red v kuhinji in jedilnici, kot tudi za postrežbo, ko zaposleni pridejo na obrok. Sodelavke in sodelavci si vedno priskočimo na pomoč. Moje zadolžitve so predvsem povezane s pripravo hrane in sestavin za nadaljnjo kuho ter urejenost delovnega okolja. Vsakdo je zadolžen za določeno opravilo en dan, naslednjič si vloge nekoliko zamenjamo. S tem se izognemo prepirom, ki bi nastali, da nekdo vedno nosi težko vrečo krompirja ali pa samo pomiva mize. Hkrati si popestrimo delovni dan, da je vsakič drugačen in razgiban.

Delo življenje: Delo v kuhinji se razlikuje od tistega v proizvodnji. Se je bilo težko privaditi?

Sonja Osredkar: Ko sem pričela z delom v kuhinji, sem mislila, da se tega ne bom nikoli naučila. Toliko je bilo novih stvari, novih imen in zadolžitev. Toliko je bilo drugačnih imen za posodo, za katera nisem vedela pomena in sem jih prvič slišala. Kot na primer »duršlak«, ki pomeni veliko cedilo za odcejanje testenin, ali »rodl«, ki je velik bel čeber s pokrovom za shranjevanje

zelja. Zdaj to dobro vem, na začetku pa je bilo težko. Prav tako si nisem predstavljala, da si bom zapomnila, kje je pospravljena vsa posoda, pribor in ostala orodja, ki jih potrebujemo v kuhinji. Pomembno je, da vsi pospravljamo vedno na isto mesto. Tako točno vemo, kje moramo iskati določeno stvar. Imela sem dobro učiteljico, ki me je popeljala skozi moje delo. Z leti sem se vsega naučila in postalo mi je samoumevno, kam je potrebno postaviti kakšno reč in kaj je potrebno postoriti.

Delo življenje: V kuhinji ste zaposleni že vrsto let. Katere spremembe so po vašem mnenju vplivale na potek dela?

Sonja Osredkar: Mislim, da so najpomembnejše spremembe pridobitev pomivalnega stroja, zamenjava kotla na drva in hladilnica. Včasih smo kuhali v kotlu, ki smo ga vsako jutro zakurili. To je storila prva, ki je tisti dan prišla v službo. Včasih smo imeli le en hladilnik. V njem smo hranili vse, kar je bilo potrebno. Danes imamo dve hladilnici, ki veliko pripomoreta k lažjemu delu, preglednosti in urejenosti. Spremenil se je tudi način dela. V veliko pomoč so nam različni stroji. Nekoč smo vse rezali in sekljali na roke, kar nam je vzelo ogromno časa.

Delo življenje: Kako pa družina?

Sonja Osredkar: Imam tri otroke. Vedno sem si želela, da bi imela štiri, kot pri nas doma. Starejša hči in mož sta zaposlena v Alpini. Sem babica štirim vnukom, a jih ne pazim velikokrat. To storim le, če je zares potrebno.

Delo življenje: Ali imate kakšen poseben hobi, ki vas razveseljuje?

Sonja Osredkar: Hišo imamo skoraj na robu gozda. Moje največje zadovoljstvo je sprehod po »gmajni«. Vsak dan se odpravim v gozd ali po njegovem obrobju ter poslušam ptičje petje in opazujem živali. Takrat se popolnoma sprostim. Ravno zadnjič sem srečala srno z mladičem, skoraj bi se ju lahko dotaknila, če odštejem tistih nekaj metrov med nami. Zelo rada tudi berem in poslušam glasbo.

Delo življenje: Se nič ne bojite sami hoditi po gozdu?

Sonja Osredkar: Ah, ne. Živali so že navajene, tako se človeku umaknejo. Mogoče bi me bilo strah srečati medveda, ker ne bi vedela, kaj storiti.

Delo življenje: Imate že kakšne načrte za počitnice?

Sonja Osredkar: Verjetno bomo odšli na kakšen hrib ali na morje. Vendar več kot za dan ne gre, saj ne moremo pustiti živine same doma. Za enodnevni izlet se še najde čas. Zjutraj in zvečer poskrbimo za živino, čez dan pa ni toliko dela. Večina živine je trenutno na pašniku. Doma imamo le kravo z malim teličkom.

Delo življenje: Kmetija vam vzame kar nekaj energije in časa. Kako vam uspe to uskladiti s službo?

Sonja Osredkar: Včasih je težko, vendar smo se navadili uskladiti čas. In med seboj si veliko pomagamo. Vsak član družine poprime za delo, ki ga je potrebno postoriti. Zelenjavo pridelamo predvsem za lastno porabo. Imamo tudi krave, ki jih prodamo kmetijski zadrugi. Doma ne jemo preveč mesa. Mogoče se pozna, da se na žival navežemo in se nam potem smili, ko jo moramo zaklati.

Delo življenje: Kakšni so bili občutki, ko ste izvedeli, da ste postali delavka meseca?

Sonja Osredkar: Ko je bila Mira Vehar delavka meseca, so mi sodelavci rekli: »Naslednja si na vrsti ti, saj greš prva v pokoj.« A sem komentirala: »Le tega ne.« Edina sreča, da nisem vedela, saj bi se preveč obremenjevala. Ko nas je obiskal predsednik uprave, sem bila najprej presenečena, a mi je bilo kmalu jasno, kaj se dogaja. Postati delavka meseca je priznanje za dobro opravljeno delo. To daje tudi spodbudo in smisel, da se je vredno truditi še naprej. Sodelavkam sem povedala, da je ta nagrada od vseh, ne le moja. Ko sem vse malo premislila, sem ugotovila, da imamo včasih občutek, da nismo naredili nič takega, da bi si zaslužili nagrado. A vendar se zavemo, da so ljudje okoli nas zadovoljni z našim delom. To spoznanje mi vzbuja prijeten in dober občutek. Čeprav delamo za sebe, zato da dobimo plačo, je prijetno slišati pohvalo.

Tanja Rojc Kronegger

Danica Wolf – dober kolektiv in timsko delo sta ključ do uspeha

Danica Wolf se je izučila svojega dela v Liletu, tovarni obutve v Mariboru. Po zaključenem šolanju se je za nekaj mesecev zaposlila v papirnici, kmalu pa se je prijavila na razpisano delovno mesto v prodajalni Alpine in bila tudi sprejeta. Tako že štirinintrideset let dela v Alpinini prodajalni, saj pravi, da ji je delo s kupci v največje veselje.

Delo življenje: V Alpinini prodajalni ste zaposleni od leta 1972.

Danica Wolf: Res je. Od takrat smo prodajalno že dvakrat selili na novo lokacijo, leta 1992 sem prevzela tudi delo poslovođje.

Delo življenje: Sedaj ste že šestnajst let poslovođja. Kako poteka vaš običajni delovni dan?

Danica Wolf: Sem poslovođja in prodajalka v enem. Kot poslovođja skrbim, da imamo dovolj blaga v prodajalni, da smo na tekočem s ponudbo, da so prodajalke seznanjene z obutvijo, ki jo prodajajo, z njenim značilnostmi in funkcijami, saj je to ključ do uspešne prodaje. Vsak dan pregledam tekoče stvari, kot so: stanje blagajne, dobavni roki, prihod nove obutve, urejenost prodajalne, itd. Spodbujam timsko delo in skupno vizijo. To pomeni, da se o vseh stvareh, ki se dogajajo v prodajalni, pogovorimo in dogovorimo skupaj.

Delo življenje: Že dolgo sodelujete skupaj z vašim kolektivom?

Danica Wolf: Z mojo pomočnico Jolando Žižek sva v Alpini skupaj že 26 let. Še danes se spomnim, ko je prvič prišla v prodajalno na Koroški ulici. Od takrat me spremlja pri vseh selitvah. Tako dobro se že pozna, da so včasih besede odveč, saj mimika obraza in telesa pove zadosti. Sonja se nama je pridružila v prodajalni na Vetrinjski, ravno takrat, ko sem postala poslovođja. Odkar smo v novih prostorih v City centru, smo dobili tudi novo sodelavko. Moram priznati, da imam zares dober kolektiv in da se zelo dobro razumemo.

Danica Wolf, poslovođkinja v prodajalni Alpine v Mariboru, delavka meseca avgusta

Velikokrat se dobimo po službi na pijači in se pogovarjamo o vsem mogočem pozno v noč. Tem nam nikoli ne zmanjka. To zadovoljstvo se odraža tudi v delovni vnemi in uspehu. Imam zlate punce.

Delo življenje: Postavitev modelov v prodajalni pogosto menjate. Zakaj so pomembne te spremembe?

Danica Wolf: Koncept urejenosti izločb in postavitve kolekcije je določen za vse prodajalne po dogovoru z Olivero Jereb. Tako se oblikuje enotna podoba prodajaln. Vsako sezono na novo opremimo izložbo, kar opomni kupce, da smo dobili nove modele obutve. Pogosto menjamo tudi postavitev obutve znotraj prodajalne. S temi spremembami pritegnemo pozornost strank. Včasih se pripeti, da me kupec vpraša, ali imamo nov model, čeprav je le-ta že mesec na prodajnih policah. Z večkratno menjavo modelov pa pripomoremo k temu, da kupci opazijo naše novosti.

Delo življenje: Po dvajsetih letih ste prevzeli vlogo poslovođje. Kaj menite o svoji odločitvi?

Danica Wolf: V tistem času nisem razmišljala, da bi prevzela vodenje

prodajalne. Prišlo je nenadoma. Takratna poslovođkinja se je na hitro odločila za predčasno upokožitev. Prodajalna je nujno potrebovala novo vodstvo. Bila sem na bolniški, ko sta me klicala Olivera Jereb in takratni komercialni direktor Aleš Dolenc. Opisala sta mi razmere ter mi ponudila delo poslovođje. Bila sem presenečena in negotova. Nato so me klicale sodelavke in me bodrile, naj sprejem novo vlogo. Ponudile so mi tudi svojo pomoč. Tako sem se odločila, da sprejem nov izziv. Danes mi ni žal za mojo odločitev.

Delo življenje: V tem obdobju ste postali tudi članica komisije za izbor obutve.

Danica Wolf: Teče že šestnajsto leto, od kar sodelujem v komisiji za izbor obutve. Tudi to je delo, ki ga zelo rada opravljam. Zelo dobro sodelujemo z vsemi, ki so v komisiji. Obiskujemo sejme, ki nam odpirajo vrata v svet modne obutve. Tako sem bolj na tekočem, kakšne bodo prihajajoče modne smernice. Komisija se sestaja dvakrat letno. Na osnovi različnih kriterijev izberemo modele, ki jih bomo ponujali v naših prodajalnah. Trudimo se, da bi bil izbor obutve čim bolj všečen našim kupcem. Že dolgo delamo skupaj in v tem času smo si izoblikovali podobna mnenja in stališča, kar nam olajša delo in izbor.

Delo življenje: Omenili ste tudi, da naslednje leto odhajate v pokoj. Kakšni so občutki, obenem pa tudi načrti, kaj boste počeli potem?

Danica Wolf: Moram priznati, da se že veselim upokožitve, saj sem zelo dejavna tudi na drugih področjih. Ukvarjam se z različnimi športi. Veliko kolesarim in zelo rada smučam. A najraje potujem, za kar bo več časa prihodnje leto. Mogoče me preseneti še kakšen vnuk in časa bo takoj premalo. Saj pravijo: »Ko si v pokoju, nikoli nimaš časa.« Predvsem si želim, da bi bila zdrava. Vse ostalo se bo uredilo, kot se mora.

Včasih se mi zdi, da sem zdaj tako pogumna, a ko bo prišel čas slovesa, me bo nekoliko strah. Kljub vsemu sem najlepša leta preživela na delovnem mestu med edinstveno ekipo. Tu se dobro počutim in rada delam.

Delo življenje: Izgledate še vedno tako mladostni in ne bi rekla, da drugo leto odhajate v pokoj.

Danica Wolf: Veste, zdaj imamo že kar nekaj stalnih kupcev, tudi tistih, ki so prihajali še v prodajalno na Koroški. Danes imajo ti že svoje otroke in tudi vnučke. Ko včasih vstopi kakšen kupec, ki nas že dalj časa ni obiskal, mi reče: »Ja gospa, vi se niste pa nič spremenili in še zmeraj ste tukaj.«

Delo življenje: Povejte nam še kaj o vašem osebnem življenju.

Danica Wolf: Poročena sem že šestintrideset let in imam dva otoka. Sin je zaenkrat še doma. Hči je že poročena. Imam vnukinjo Majo. Z družino so nekaj časa živeli pri nas, saj je dandanes za mlade težko

dobiti stanovanje. Vnukinja Maja se je zelo navadila na dedka in babico. Velikokrat me pokliče in vpraša ali lahko pride na obisk. Julijski dopust je ponavadi rezerviran, da grem z možem in vnukinjo na morje. Jesenski dopust preživim z možem in prijatelji, s katerimi odkrivamo daljne dežele. Zadnji dve leti smo imeli nekoliko preglavic s ptičjo gripo in cunamiji, letos pa zagotovo gremo. V mislih imamo Portugalsko.

Delo življenje: Se spomnite kakšnega posebnega dogodka, ki se vam je vtisnil v spomin?

Danica Wolf: Ko smo se selili v prodajalno na Vetrinjsko, se je strašno mudilo. V treh dneh smo se morali preseliti in urediti vse za odprtje prodajalne. Naša Olga je bila takrat ravno noseča. Kljub temu je vztrajala z nami do poznih nočnih ur. Tudi možje so nam priskočili na pomoč. Zadnjo noč smo zaključili s pripravami in se vrnili v staro prodajalno, da pojemo malico, ki smo si jo prinesli s seboj. Olga je bila tako utrujena, da je zaspala kar za mizo poleg

svojega sendviča. Vsi smo bili tako predani delu, da smo poprijeli in se potrudili, da naredimo vse v roku. Tega se še danes z veseljem spominjam.

Delo življenje: Kakšni so bili občutki, ko ste izvedeli, da ste postali delavka meseca?

Danica Wolf: Zelo sem bila presenečena, ko ste prišli. Vem, da se je na poslovodski konferenci nekaj razpravljalo o tem predlogu. A to mi je popolnoma ušlo iz glave in niti nisem pomislila niti pričakovala kaj takega. Včeraj smo se pogovarjale, zakaj prihaja direktor maloprodaje na obisk. Misli smo zaključile s tem, da ima v Mariboru sestanek ali srečanje in se bo spotoma oglasil še pri nas. Postati delavec meseca je za me posebno priznanje in mi veliko pomeni. Je potrditev, da me sodelavci spoštujejo, cenijo in mi zaupajo. Vsem se iskreno zahvaljujem. Priznanje je tudi potrditev, da opravljam svoje delo dobro in prispevam nekaj k uspešnosti podjetja.

Tanja Rojc Kronegger

Marinko Jurca so ob odhodu v pokoj pričakali prijatelji

V petek, 25. avgusta, je bil pred vhodom v Alpino pravi zbor. Prijatelji Marinke Jurca so ji pripravili pravo presenečenje ob odhodu v pokoj. Pričakali so jo z vozom, transparenti, vinom in harmoniko. Nato so jo odpeljali v novo življenjsko obdobje.

T.R.K. Marinka Jurca z ekipo

Klic v tretje življenjsko obdobje

Delovnim obveznostim v tovarni so v zadnjih treh mesecih izrekli nasvidenje in zapluli v tretje življenjsko obdobje naši dolgoletni sodelavci:

Ivan Novak iz skladišča gotove obutve, Štefka Jereb iz vzorčne delavnice, Ivanka Klavžar iz skladišča materialov, Frančiška Oblak iz oddelka termoplastov, Helena Kavčič iz lahke montaže in Stanislav Oblak iz sekalnice.

Naj jim prihajajoči dnevi pomenijo nov izziv. Želimo jim zadovoljstva, trdnega zdravja ter da bi dolgo vrsto let uživali sadove minulega dela.

KADROVSKE NOVICE

JUNI

V mesecu juniju smo za delo v modelirnici sklenili pogodbo o zaposlitvi s Simonom Omejcem, na kooperaciji modne obutve pa smo zaposlili Mileno Kraševce.

V juniju je odšel v pokoj dolgoletni delavec iz skladišča gotove obutve Ivan Novak. V prodajalni v Brežicah je z delom prenehal prodajalec Tomaž Kolman. Umrla je prodajalka iz prodajalne Alpina v Žireh Radmila Jurca.

JULIJ

Na novo smo v juliju zaposlili prodajalko Matejo Pirnar v prodajalni Brežice, v prodajalni Trebnje pa prodajalko Natašo Lužar.

V tem mesecu je odšlo iz Alpine nekaj delavcev. Z delom so prenehali: Štefka Jereb iz vzorčne delavnice, Ivanka Klavžar iz skladišča materiala, Jana Arhar in Frančiška Oblak iz oddelka brizgane obutve, Ana Šubic, še vedno

vodena pod obrat Gorenja vas, Damjana Plestenjak iz kuhinje, Denis Modic iz oddelka termoplasti in Polonca Šalehar iz prodajalne v Trebnjem.

AVGUST

Na projektu mladih raziskovalcev smo sklenili pogodbo o zaposlitvi z doktorjem znanosti Matijo Jezerškom.

Z delom v Alpini so prenehali: Helena Kavčič iz oddelka lahka montaža, Stanislav Oblak iz sekalnice in Jožica Zajc iz brizgane obutve ter prodajalci: Tina Hlebec iz prodajalne Trbovlje, Lidija Vodeb iz prodajalne v Levcu, Erika Povše iz prodajalne v Kamniku in Petra Peternelj iz prodajalne v Kranju II. Pogodba o zaposlitvi se je iztekla tudi Mileni Kraševce.

Kadrovske novice in v slovo ureja Irma Dolenc

*Roman, ki ga pišemo na papir,
se piše laže, kakor se živi življenje.
Kljub temu ne bo nikoli upodobil prekipavajoče
polnosti človeškega življenja. (Elizabeth Lukas)*

V prvih julijskih dneh je za vedno zaspala naša, ne dolgo tega, upokojena delavka **Marija Vehar**, rojena Kenda, 29. avgusta 1946 v Zaplani pri Vrhniki.

Marija Vehar se je zaposlila takoj po končani osnovni šoli. Z delom v Alpini je pričela v novembru leta 1961. Sčasoma se je priučila bolj ali manj zahtevnim delovnim fazam in bila cenjena delavka v montažnih oddelkih. Iz delovne sredine je odšla novembra leta 1997.

Svojim trem otrokom je bila dobra mati. Življenje ji ni prizanašalo z različnimi preizkušnjami. Bolezen se je vse prežgodaj priplazila v njeno življenje, ki ga je imela tako rada. Kljub želji in volji živeti naprej, smo se morali od nje posloviti. Našo nekdanjo delavko bomo ohranili v lepem spominu.

Konec julija smo se poslovili od upokojene delavke **Marije Andreuzzi**, rojene 7. decembra 1928 v Žirovskem vrhu, doma z Gregorčičeve ulice 11 v Žireh. Izučila se je za krojačico. Prva delovna leta je prebila v podjetjih Sava v Zagorju, Kroj v Žireh in Modna oblačila Ljubljana, obrat v Žireh. V avgustu 1970 je pričela delati v Alpini v šivalnici zgornjih delov obutve. Interno ji je bila priznana polkvalifikacija v čevlarskem poklicu, ki ga je z vso vestnostjo in odgovornostjo opravljala do upokojitve v februarju leta 1984. Svoje življenje je delila skupaj s sinom in njegovo družino. Vse je bilo Mariji v veselje in zadovoljstvo, vedno je znala pomagati, da je bilo vsem lažje. Toda nekaterih stvari se ne da spreminiti, pride bolezen, starost. Marija Andreuzzi je za vedno odšla. Kljub temu bo v srcih z nami.

Sodelavke Radmile Jurca iz naše prodajalne v Žireh ni več med nami

Kako živeti in kako prav živeti, tega ne ve nihče. Pa vendar zmeraj upamo, da izbiramo pravo pot, da gremo sreči naproti. Sodelavka **Radmila Jurca** iz prodajalne v

Žireh, je bila rojena 7. maja 1957. Doma je bila v Nišu, kjer se je tudi kot vajenka pri prodaji obutve v prodajalni Alpine prvič srečala z našim podjetjem. Življenje jo je v maju 1978 zaneslo v Žiri. Najprej je delala v proizvodnji. Nato se je kmalu zaposlila v prodajalni v Škofji Loki. V prodajalni v Žireh je bila od oktobra 1985 dalje.

Radmila Jurca je bila borka v pravem pomenu besede. Delo in obveznosti so zapolnjevale njen vsakdan. Komaj je vsa nasmejana in s polno mero odgovornosti zapustila delovno mesto prodajalke, ki ga je tako rada opravljala, že je hitela domov, da postori vse potrebno na kmetiji, da pripravi hrano za goste, ki jih je zmeraj z veseljem sprejela na svojem domu. Njena sreča sta bili pridni in delovni hčerki, delo na kmetiji, priljubljenost na delovnem mestu. Toda kljub temu je bilo preveč za eno samo, pa čeprav kot mravljico pridno delavko, mamico, ženo, gospodinjico. Telo ni zmoglo sprejemati vsega. Bolezen jo je, čeprav za mnoge neopazno, glodala vedno bolj. Izmučena, pa kljub temu še vedno upajoča, je, draga sodelavka Radmila, letošnjega 26. junija za vedno odšla od nas.

Radmila, tvoje delo, skrb, bolezen, gledanje kako naprej, je sedaj končano. Počivaj v miru, saj živiš v srcih ljudi, ki smo te imeli radi.

Fasada Alpine v Žireh v novi preobleki

Letošnje poletje je bilo zelo delavno, kar se zrcali tudi na prenovljeni fasadi poslovnega dela stavbe. Dokončali so tudi zamenjavo oken in strehe na delu montažne proizvodne hale. Veliko presenečenje po kolektivnem dopustu je bil nov glavni vhod s steklenimi vrati, ki dopušča toplim sončnim žarkom vstop v visok hodnik s stopniščem.

T.R.K. Nov, posodobljen videz Alpinine fasade

Praznovanje Abrahama

V oddelku termoplastov imamo navado, da petdesetletnikom pripravimo skromno presenečenje. Eden izmed slavlencev je bil tudi mojster Roman Fortuna. Na naše veliko veselje je poleg dobrot, na zabavo pripeljal tudi novo urednico internega časopisa. Ob dobrotah je nastala spodnja fotografija. Romanu še enkrat čestitamo in želimo veliko sreče ter uspehov v nadaljnjem življenju.

Sodelavci Sodelavci Romana Fortune (sedi) na oddelku termoplastov

Probao cipele pa orobio

BJELOVAR - Razbojnik, naoružan nožem, orobio je prekjučer oko 16 sati trgovinu obucom Alpina-Cro u Nazorovoj ulici. Iskristio je trenutak dok je prodavačica bila sama u trgovini te je prijeteci joj nožem zatražio novac. - Mislim da je muškarac dobi oko 30 godina, a visok je oko 180 centimetara. Sat prije isprobavao je obuću u prodavaonici. Otišao je pa se vratio kad sam bila sama. U tri koraka prišao je blagajni i iz džepa izvadilo nož - kazala je prestrašena žena. Kada je vadio novac iz blagajne, prodavačica je ustuknula korak, što je razbojnik protumačio kao pokušaj bijega prema vratima te ju je prijeteci joj nožem prisilio da ode na tavan iznad lokala. Kada je otišao, ona je pozvala policiju, koja traga za razbojnikom. (žr)

Poizkusil čevlje ter oropal

je naslov članka, ki nam ga je posredoval Ivo Milardovič. V času dopusta je v hrvaškem dnevnem časopisu zasledil priloženi članek o ropu naše prodajalne v Bjelovarju.

Vabimo vas k sodelovanju, da skupaj oblikujemo naš časopis Delo-življenje

Prispevke, novice, mnenja in komentarje nam pošljite na naslov Alpine za Tanjo Rojc Kronegger, po e-pošti: tanja.rojc@alpina.si ali oddajte pri vratarju.

25. junij praznik občine Žiri – Na slavnostni seji občinskega sveta so bila podeljena občinska priznanja in priznanja župana

23. junija je bila slavnostna seja sveta občine Žiri. Posvečena je bila praznovanju občinskega praznika. Občinski svet je na seji v juniju sprejel odlok, v katerem je določil 25. junij za praznik občine Žiri. V odloku so navedena tudi priznanja, ki jih podeljuje občina. Najvišje priznanje častne občanke občine je aprila 2005 prejela dr. Marija Stanonik. Priznanja občine Žiri so bila po novem odloku prvič podeljena na junijski seji. Podeljujejo se za izjemne uspehe v daljšem časovnem obdobju ali za enkratno, uspešno izveden projekt, pomemben za razvoj in ugled občine. Plaketo je oblikoval akademski slikar Stane Kosmač. Prejeli so jo: Jože Stržaj, župnik in dekan škofjeloške dekanije, ki je v letih od 1994 do 2005 svojo službo opravljal v Žireh, in družina Jurečevih iz Brekovic, ki gospodarijo na svoji kmetiji pri Jureču. Priznanje župana občine ima pomen osebnega priznanja in ga podeljuje župan po lastni presoji. Lintverna, katerega je umetniško zasnoval akademski slikar Tomaž Kržišnik, kovinski del sta izdelala Andrej Petkovšek in Jože Poljanšek, podstavek iz stekla pa Janko Logar, so

Dr. Marija Stanonik, častna občanka občine Žiri ter prejemniki priznanja občine Žiri, Edvard in Franci Jurca ter župnik Jože Stržaj.

prejeli vsi dosedanja člani sveta občine Žiri. Prve volitve oziroma seja občinskega sveta je bila decembra 1994. Metka Debeljak, Franci Kavčič, Zoran Kopač in Peter Dolenc so bili svetniki vse tri mandate.

Priznanja je podelil župan občine Žiri Bojan Starman. V nagovoru je navedel nekaj podatkov o delovanju občine od ustanovitve do danes. Kot zanimivost lahko povemo, da je prvi proračun občine znašal okrog 200 milijonov tolarjev, letošnji pa je že 835 milijonov. V enajstih letih, odkar so Žiri občina, smo veliko naredili. Vlagali smo v razširitev dejav-

nosti za otroško varstvo, v komunalno infrastrukturo kot so asfaltiranje cest, posodobitev čistilne naprave, ureditev kanalizacije. Z izgradnjo vodohrana in obnovitvijo vodov smo uredili problem pitne vode v Žireh. Kljub temu ostaja nerešenih še veliko zadev. Župan je omenil dom za starejše občane, športno-rekreacijski center v Mršaku, večnamenski kulturni prostor v Stari šoli. Za kulturni program so poskrbeli člani Moškega pevskega zbora Alpine, ki so prvič kot žirovska himno zapeli pesem Oj mi smo pa tam na Žirovskem doma.

Jožica Kacin

Žirovska noč letos v organizaciji članov PGD Žiri

24. junija je bila na parkirišču Alpine tradicionalna prireditev imenovana Žirovska noč. Nogometni klub Alpine, ki je zadnjih nekaj let skrbel za njeno organizacijo, je to nalogo

predal gasilcem iz Žirov. Ti so se izjemno potrudili. Dopoldne so na prodajnih stojnicah svoje izdelke razstavile kmečke žene in čebelarji iz Žirov, predstavila se je tudi Etiketa.

Werner in Brigita sta se pomešala med plesalce in gledalce.

Sledil je atletski troboj za osnovnošolce. Za gledalce je bil zanimiv prikaz spusta po vrvi, ki so ga demonstrirali jamarji iz Gorenje vasi. Velik aplavz je požel čarodej. Nastopili so člani Društva ljubiteljev harmonike Godič, svoje plesne veščine so prikazali člani folklorne skupine Društva upokojencev Kamnik. Žirovske gasilke so ponovile vajo, s katero so zmagale na državnem gasilskem prvenstvu v Žalcu. Sledil je častni sprejem. V imenu občanov Žirov je tekmovalke pozdravil podžupan občine Žiri Marko Mrlak. S svojim nastopom sta navdušila Werner in Brigita. Za dokončno dobro voljo je poskrbel ansambel Max bend. Tudi vreme, ki je na ta dan, že marsikatero leto precej ponagajalo, je bilo prirediteljem in obiskovalcem naklonjeno.

Jožica Kacin

V kresni večer so nas letos popeljali člani Kvarteta kljunastih flavt Air in virtuoz na koncertni harmoniki Marko Hatlak

V petek, 23. junija je cerkev sv. Ane na Ledinici spet napolnila glasba. Zaigral je Kvartet kljunastih flavt AIR. Višek večera je bil nastop Marka Hatlaka, virtuozna na koncertni harmoniki. Podiplomski študij koncertne harmonike je Marko Hatlak končal v Nemčiji v Wurzburgu. Igral je z Moskovsko filharmonijo, v skupini Distango, koncertira po Nemčiji,

Poljski, Italiji, Franciji in Sloveniji. Sodeluje z znanimi slovenskimi glasbeniki in je ustanovitelj skupine Funtango. Od leta 2004 sodeluje s skupino Terrafolk.

Koncertu je sledil kres pred cerkvijo, ognjemet in družabno srečanje s pogostitvijo.

Jožica Kacin

Marko Hatlak, virtuoz na harmoniki

Na Vikendu športa in zabave večji poudarek zabavi najmlajših

V nedeljo dopoldne je najmlajše, pa tudi spremljevalce, zabavala Romana Kranjčan.

Za tri dni zabave v Žireh na Vikendu športa in zabave vsako leto poskrbijo člani Kluba žirovskih študentov. Letos so študentje dali večji poudarek zabavi najmlajših. V nedeljo so v goste povabili Romano Kranjčan, ki je navdušila tako otroke kot njihove spremljevalce. Za otroke so pripravili igrice kot so: harcl, zemljokrast, gumitvist, šlik salak šlak in gnilo jajce. Poskrbljeno je bilo tudi za športno dogajanje. Kot običajno so se pomerile ekipe v odbojki, nočnem nogometu in pancervalu. Sobota zvečer je bila koncertno obarvana. Najprej je nastopila žirovska skupina Drugi čut, sledili so gostje iz Kranja Princps. Presenečenje večera je bil harmonikaš Boštjan Konečnik.

Jožica Kacin

Žirovski krog letos še bolj zanimiv

Žirovski krog je kolesarska prireditve, na kateri se zberejo kolesarji vseh starosti in zmoglosti. Andrej Poljanšek, glavna gonilna sila žirovskega kroga, je povedal, da je udeležencev vsako leto več. Pridejo domačini, pa tudi od drugod. Najstarejši kolesar je bil sedeminsedemdesetletni Dragovan Justin iz Kopra. Prevozil je srednjo trideset kilometrov dolgo pot. Najmlajša, Iris Primožič je desetkilometrski družinski krog premagala na zadnjem sedežu dvocikla, ki sta ga vozila njena starša. Največ udeležencev, kar triinsedemdeset, se je odločilo za najdaljšo, petinpetdeset kilometrov dolgo pot. Tako start kot cilj je bil letos na parkirišču Alpine. Turistično društvo Žiri, organizator prireditve, je

Kdo bo zdržal dalj časa?

poskrbel za dodatno popestritev. Po končani kolesarski etapi so se nekateri udeleženci pomerili še v različnih dru-

žabnih igrah. Prireditve je povezovala Monika Tavčar.

Jožica Kacin

PGD Dobračeva ima dve novi vozili

Dober vozni park je pomemben za hitro in učinkovito ukrepanje gasilcev.

17. junija je PGD Dobračeva slavno prevzelo novo vozilo s cisterno MAN GVC 16/25 ter vozilo za prevoz moštva Mercedes sprinter GV 1. Zbrane je najprej pozdravil predsednik PGD Dobračeva Martin Oblak. Poudaril je, da je nakup novega vozila pomemben za vse občane. Zadnje gasilsko vozilo so dobračevski gasilci

dobili pred več kot dvajsetimi leti. Sodobna oprema pa je nujna za požarno varnost in reševanje ob raznih nesrečah. Kljub temu pa gasilec še vedno ostaja najpomembnejši. Pozval je vse gasilce v občini, da stopijo skupaj in izkoristijo vse zmogljivosti in prednosti, ki jih imajo. Gasilcem je ob novi pridobitvi čestital tudi župan

občine Žiri Bojan Starman. Slavnostni govornik je bil poveljnik civilne zaščite Slovenije Miran Bogataj. Dejal je, da je zadovoljen, da se vloga gasilcev krepi. S sprejetjem novega zakona je dan prostovoljnemu gasilstvu še večji poudarek. Poklicni gasilci ne morejo nadomestiti prostovoljne dejavnosti, v kateri so člani poleg opravljanja humanitarnih nalog, tudi nosilci družabnih dejavnosti in kulturnega dogajanja.

»Življenje se meri po delih in ne po dnevih,« je znani rek, za uvod v podelitev priznanj, citirala voditeljica prireditve Saša Pivk Avsec. Najvišje, državno odlikovanje je prejel mag. Milan Kopač. Sledil je blagoslov obeh vozil in slavnostni prevzem. Vozilo za prevoz moštva je sprejel Miha Kavčič, ključke novega vozila s cisterno pa je poveljnik društva Janez Tratnik izročil vodji avtoparka društva Romanu Kristanu. Sledila je veselica, na kateri je številne, dobro razpoložene obiskovalce pozno v noč zabavala skupina Kingston.

Jožica Kacin

Članice gasilskega društva Žiri in tabornice Odreda zelenega Žirka dosegle izjemen uspeh – postale so državne prvakinja

Junija je bilo v Žalcu državno prvenstvo gasilcev. Udeležilo se ga je preko dvesto ekip. Iz Žirov so se na to tekmovanje uvrstile kar štiri ekipe. Iz PGD Žiri so bile to starejše gasilke ter člani in članice nad trideset let. Člani so bili odlični tretji, članice pa so v svoji kategoriji dosegle prvo mesto in postale državne prvakinja. To je največji uspeh gasilcev Gasilske zveze Škofja Loka v zadnjih petdesetih letih v članskih ekipah. Doslej je bil največji dosežek peto mesto. Na državno prvenstvo so se uvrstile tudi mladinke iz PGD Dobračeva.

V soboto, 17. junija pa so slavili taborniki Odreda zelenega Žirka. Na mnogoboju v Postojni je skupina petih osnovnošolcev, ki so si nadali ime Ščki, dosegla prvo mesto in osvojila naslov državnih prvakov v svoji kategoriji. Iz Žirov so sodelovale tri ekipe. Tudi ostali dve sta se

Ekipe gasilcev PGD Žiri s spremljevalci po zmagi na državnem prvenstvu v Žalcu. Na fotografiji se jim je pridružil tudi poveljnik Gasilske zveze Škofja Loka Metod Jamnik.

odlično odrezali. Osvojili sta četrto in peto mesto.

V nedeljo, 10. septembra pa so na državnem orientacijskem gasilskem

tekmovanju v Radomljah starejše pionirke iz PGD Dobračeva dosegle odlično drugo mesto.

Jožica Kacin

Zdaj grem pa zares!

Boš ti al' bom jaz.

Kdo bo boljši?

Pohodniki, pred lovom na skriti zaklad.

V slogi je moč!

Uh, kako je težak ta paner'!

Še malo, še malo, pa smo na cilju!

Zavrtel je Urško v svoj objem ...